

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૪ મું.

અંક ૧૧ મો.

આત્મ
સં. ૫૧

સંવત ૨૦૦૩.

જ્યેષ્ઠ : જીન.

પ્રકાશન તા. ૧-૬-૧૯૪૭

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧-૧૨-૦ પૌરોજ સહિત.

પ્રકાશક—

— : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર : —

અ નુ ડ મ ણિ કા.

૧ અધ્યાત્મ ઓચ્છવ ગીત	...	...	...	મુનિરાજ શ્રી દક્ષવિજયજી મહારાજ	૧૮૭
૨ શ્રી સિદ્ધસેનસૂરિજી (અત્રીશ અત્રીશીઓ)	...	...	...	આચાર્ય શ્રી વિજયપદ્મસૂરિજી	૧૮૮
૩ જ્ઞાનગીતા	...	...	...	અમરચંદ માવજી શાહ	૧૯૧
૪ યોગ મીમાંસા	...	...	...	...સં. મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મં	૧૯૨
૫ ધર્મ કૌશલ્ય	...	...	...	...	મૌકિક ૧૯૩
૬ યાત્રા નવાણું દિવસ...	...	...	...	...	ચોકસી ૧૯૭
૭ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યે કુમારપાળને કરેલો પ્રતિબોધ	...	...	...	...મુનિ લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ	૨૦૦
૮ સાક્ષરવર્ચ મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સર્વધર્મ પરિષદ અમદાવાદમાં આપેલું વ્યાખ્યાન	...	...	...	...	૨૦૧
૯ પ્રગતિતા પથે	...	...	...	(શ્રી શકુન્તલા કાન્તિલાલ જૈન ગર્લ હાઈસ્કુલ-મુંબઈ)	૨૦૨
૧૦ શ્રી આનંદધનજીકૃત મહાવીર રતન	...	...	...	...	શ્રી લાલન ૨૦૩
૧૧ વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	આ સમાનો ૫૧ મો વાર્ષિક મહોત્સવ વગેરે	૧૯૯-૨૦૫
૧૨ ઇનામી નિગંધ	...	...	...	...	૨૦૬

નવા થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ શેઠ નાનચંદ મૂળચંદ	(૧) લાઇફ મેમ્બર	મુંબઈ
૨ શ્રીમતી કંચનબહેન અમુલબલાઈ કપાસી	(૧) ,,	લોંબડી
૩ શેઠ જેસંગભાઈ વરજીવનદાસ	(૧) ,,	અમદાવાદ

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને નમ્ર સુચના.

ગયા શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના અંકમાં જણાવ્યા મુજબ અમારા લાઇફ મેમ્બર અંધુઓને ધારા પ્રમાણે શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર અને શ્રી મહાવીર પ્રભુના યુગની મહાદેવીઓ એ બે સચિત્ર સુંદર ગ્રંથો ધારા પ્રમાણે બેટ મોકલવાનું કાર્ય શરૂ કરવામાં આવેલ છે, જેના પ્રથમથી પત્રદારા ખચર આપવામાં આવેલ છે. એક માસ સુધીમાં જે લાઇફ મેમ્બર અંધુઓને તે બે ગ્રંથો બેટ ન મળ્યા હોય તેમણે અમોને જણાવવા નમ્ર સુચના છે.

સેક્રેટરીઓ,

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,

બીજા વર્ગના થયેલા લાઇફ મેમ્બરો—બીજા રૂ. ૫૦) મોકલી પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થનારને આ ગ્રંથો બેટ આપવામાં આવશે. આ માસની આખર સુધી નવા થનારા લાઇફ મેમ્બર અંધુઓને પાછળ જણાવેલ રૂ. ૧૦) ની કિંમતના બે ગ્રંથો ધારા પ્રમાણે બેટ મળશે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૩.

જ્યેષ્ઠ

પુસ્તક ૪૪ સુ.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૩.

:: ઇ. સ. ૧૯૪૭:મે::

અંક ૧૧ મો.

આધ્યાત્મિક ઓચ્છવ-ગીત.

[લાખ લાખ દીવડાની આરતિ ઉતારજો-એ રાહ.]

(રાગ-કાશી મિશ્ર. તાલ-દ્વિચ.)

અંતરંગ ભાવનાની આંગીઓ રચાવજો,
શિવસુખ કારણ સદાય.....
ઉજવીએ ઓચ્છવ આનંદના (ટેકો)

દેવ-શુભક્રિયાની માળા ગુંથાવજો,
એક તાર શુભે ગુંથાય.....
ભલે નીર ખીર ન્યાયે નચાય;
ઉજવીએ ઓચ્છવ આનંદના. અંતરંગ (૧)

પૂજો પૂજો ચરણ વીતરાગનાં,
ખાંધો તોરણિયાં ગુણાનુરાગનાં.....
મૈત્રીની ખંસી ખળાય, રંગે દાન શીલ જ્યોતિ જગાય;
ઉજવીએ અવસર આનંદના. અંતરંગ (૨)

વિનય વિવેકનાં વાજાં વગડાવજો, સમક્રિતકેરા ગુલાલો ઉડાડજો;
નેમિ-લાવણ્યસૂરિ રાય, તાસ દક્ષ ઉકિત ઉર લાય,
ઉજવીએ અવસર આનંદના. અંતરંગ (૩)

રચયિતા—સુનિરાજશ્રી દક્ષવિજયજી.

આ. શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરસૂરિના ઉપલબ્ધ ગ્રંથોનો દૂક પરિચય બત્તીસાબત્તીસી (દ્વાત્રિંશદ્વાત્રિંશિકા-બત્રીશ બત્રીશીઓ)

લે૦-આચાર્યશ્રી વિજયપદ્મસૂરિજી મહારાજ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૭૧ થી ચાલુ)

૨. દ્વાત્રિંશિકા-અહીં પરવાદીઓ જે જે પદાર્થોના સ્વરૂપમાં સ્યાદ્વાદ શૈલીથી વિરુદ્ધ પ્રકરણ કરે છે તેમાંના કેટલાએક પદાર્થોના ખંડન કરવાના ઇરાદાથી પ્રભુશ્રી મહાવીર દેવને પોતાને અનુકૂલ વિશેષણો આપી સ્તવ્યા છે. જુદા જુદા સ્તુતિના પ્રસંગે અન્ય દર્શનના વિચારો જણાવી માર્મિક શૈલીથી ખંડન કરી તેરમા શ્લોકમાં જૈન શાસન પ્રત્યે, અને પ્રભુશ્રી મહાવીર દેવ પ્રત્યે અપૂર્વ વાસ્તવિક-યુક્તિ-સંગત દૃઢ શ્રદ્ધાભાવ જણાવ્યો છે.

॥ વસંતતિલકા ॥

સદ્ધર્મવીજવપનાનઘકૌશલસ્ય,
યલ્લોકવાંઘવ ! તવાપિ સ્થિલાન્યભૂવન્ ॥

તન્નાદ્મુતં સ્વગકુલેષ્વિહ તામસેષુ
સૂર્યોશવો મધુકરીચરણાવદાતાઃ ॥ ૧૩ ॥

હે પ્રભો ! લબ્ય જીવોના હૃદયરૂપી ક્ષેત્રમાં સદ્ધર્મરૂપી બીજનું વાવેતર કરવામાં આપ અદ્વિતીય કુશલ છો, છતાં કેટલાએક જીવો નહિ ખેડાયેલી ભૂમિ જેવા જિન ધર્મને પામ્યા વિનાના રહી ગયા, તે બાબતમાં મને કંઈ પણ આશ્ચર્ય લાગતું નથી; કારણ કે-સૂર્યના કિરણો જગતમાં તમામ સ્થલે પ્રકાશ કરે, ને આરે બાબુ અંધારું અંધારું જ દેખનારા ધ્રુવ-ડોને તે સૂર્યના કિરણોની લગાર પણ અસર ન

થાય. તેમાં સૂર્યનો શો દોષ ? એમાં ધ્રુવડોને કર્મ દોષ જ ગણાય. આપ જેવા મહાપ્રભાવ-શાલી ધર્મોપદેશક છતાં કેટલાએક ભારેકર્મી જીવો સમ્યક્દર્શનાદિ ધર્મ બીજ ન પામે તેમાં તે જીવોનો કર્મ દોષ જ કારણ છે. એમ હું માનું છું. ધ્રુવડને સૂર્યના કિરણો ભમરીના પગ જેવા કાળા માલૂમ પડે છે. એ જણાવવા આ શ્લોકમાં ‘મધુકરીચરણાવદાતાઃ’ આવું વિશેષણ આપી કિરણો જોળાયાવ્યા છે. અહીં ૩૧ શ્લોકો વસંતતિલકા છંદમાં ને છેલ્લો શ્લોક પૃથિવી છંદમાં છે.

૩. દ્વાત્રિંશિકા-અહીં ૩૧ શ્લોકો પૃથિવી છંદમાં અને છેલ્લો શ્લોક હરિણી છંદમાં છે.

૪. ચોથી દ્વાત્રિંશિકા-અહીં ૩૧ શ્લોકો વૈતાલીય છંદમાં, ને છેલ્લો શ્લોક ઉપજાતિ છંદમાં છે. અહીં દિવાકરજી મહારાજે જે પંદરમા શ્લોકમાં પ્રભુ શ્રી મહાવીર દેવને ઉદેશીને શ્રી જૈનેન્દ્ર શાસનની વિશાલતા જણાવવાના આશયથી અપૂર્વ લક્ષિતાભાવે જણાવ્યું છે કે—

॥ વૈતાલીયચ્છંદઃ ॥

उदधाविव सर्वसिंघवः,

समुदीणास्त्वयि सर्वदृष्टयः ॥

न च तासु भवानुदीक्ष्यते,

प्रविभक्तासु सरिस्त्रिवोदधिः ॥ ૧૫ ॥

અર્થ—હે નાથ ! જેમ સમુદ્રમાં સર્વ નદીઓ સમાઈ જાય, તેમ સર્વ દર્શનો તમારા જૈનદર્શનમાં સમાઈ જાય છે, પણ જેમ છૂટી છૂટી નદીઓમાં સમુદ્ર ન સમાય, તેમ ખીજા પ્રત્યેક સાંખ્યાદિ દર્શનોમાં જૈન દર્શન ન સમાય. એટલે એક-નિષ્પક્ષપાત સ્વાદ્વાદ દર્શન જ ખીજા સર્વ દર્શનોને યથાર્થ ન્યાય આપવા સમર્થ છે. આ જ રહસ્યને કંઈક રૂપાંતરથી કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજીએ આ શ્લોકમાં જણાવ્યું છે.

॥ ઉપજાતિ વૃત્ત ॥

મન્યોઽન્યપક્ષપ્રતિપક્ષમાવા-

ચથાપરે મત્સરિણઃ પ્રવાદાઃ ॥

નયાનશેષાનવિશેષમિચ્છન્ ॥

ન પક્ષપાતી સમયસ્તથા તે ॥ ૧ ॥

અર્થ—અદ્વિતીય, પરમ પ્રભાવશાલી, વિશ્વ-મંડલવિજયવંત, સર્વવ્યાપિ, સત્યાર્થદર્શક શ્રી જૈનેન્દ્ર દર્શન તમામ ખીજા દર્શનોમાં શ્રેષ્ઠ ગણાય છે. તેના ૧ નિષ્પક્ષપાતી દર્શન, ૨ અનેકાંત દર્શન, ૩ સ્વાદ્વાદ દર્શન એવા અનેક નામે વિવિધ અંથોમાં દેખાય છે. આ બાબતમાં વિવિધ પ્રકારે સચોટ પદાર્થ તત્ત્વને સમજાવવા માટે સંસ્કૃતાદિ ભાષામાં સવા કોડ શ્લોકપ્રમાણ વિવિધ અંથો બતાવી સમસ્ત વિશ્વમંડલમાં જેઓશ્રીએ અનહદ ઉપકાર કર્યો છે તેમજ જેઓશ્રીના સંબંધમાં પુનાની ડૉક્લન કોલેજના પ્રોફેસર ડૉ. પીટર્સને હાઈ-સ્કુલમાં ભણતા પ્રાણી વિદ્યાર્થીઓની પાસે ભાષણ કરતાં આ પ્રમાણે જણાવ્યું હતું કે—હે મારા બહાલા વિદ્યાર્થીઓ ! આજે હું જે મહાપુરુષનું ચરિત્ર કહેવા માટે તમારી આગળ ઉપસ્થિત થયો છું તે સાંભળવામાં લગાર પણ બેદરકારી કરશે નહિ. જો કે તે મહાપુરુષ તમારા (પ્રાણી) ધર્મના ન હતા, તો પણ ખુદ્દા દિલે સ્પષ્ટ શબ્દોમાં મારે કહેવું જોઈએ

કે—આ ભાગ્યશાલિ ભારતભૂમિના ચળકતા કોહીનૂર (હીરો) હતા. તે કોણ ? આ પ્રશ્નના જવાબમાં સમજી લેવું કે—“કલિકાલસર્વજ્ઞશ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ.” આ પ્રમાણે જેઓશ્રીની ઇતર સમર્થ વિદ્વાનોએ પણ મુકત-કંઠે પ્રશંસા કરી હતી. તેમ જ શબ્દશાસ્ત્ર (વ્યાકરણ) વગેરે વિષયોમાંનો એક પણ એવો અર્વાશય (બાકી રહી ગયેલો) વિષય (બાબત) નથી, કે જેની ઉપર તેઓશ્રીએ પોતાની લેખિની (લેખણ) ન ચલાવી હોય. આવા બાલપ્રજ્ઞચારી, સદ્ગુણસંપન્ન, વિશાલપ્રતિભા-શાલી તે શ્રી હેમચંદ્રસૂરિજી મહારાજે અન્ય યોગવ્યવસ્થેદ દ્વાત્રિશિકાના આ શ્લોકમાં ચર-મતીર્થકર પ્રભુદેવ શ્રી મહાવીર પરમાત્માની સ્તુતિ કરતાં જણાવ્યું છે કે—હે પ્રભો ! જ્યારે સાંખ્યમીમાંસકાદિ ખીજા દર્શનો એવા છે કે, જેઓ એક ખીજાના મત(વિચાર)નું કાતરની માફક ખંડન કરવામાં જ (નહિ) કે મંડન કરવામાં) ખડાદુરી માની રહ્યા છે, અને અકેક નયના વિચારને ગેરવ્યાજબી છતાં વ્યાજબી ગણીને જુદા જુદા નામને ધારણ કરે છે. અહીં દ્વંદ્વંત તરીકે સમજવું કે—એકલા ઋણુસૂત્રનય નામના ચોથા નયના વિચારને આધારે બોદ્ધ દર્શન પ્રકટ થયું, ખીજા સંગ્રહ નયમાંથી વેદાંતમત પ્રકટ થયો. તથા પહેલા નૈગમનય-માંથી સાંખ્યનો યોગ મત અને વૈશેષિક મત (આ બે મત) પ્રકટ થયા. અને શબ્દ પ્રજ્ઞાનાનીનો મત શબ્દ નયમાંથી પ્રકટ થયો પરંતુ જૈન દર્શન એક એવું ઉત્તમ દર્શન છે કે—જે સર્વનયોથી શુદ્ધાયેલું છે, એટલે તમામ નયોને ભેગા કરીને દરેકની માન્યતાનો સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિથી વિચાર કરી યથાર્થતાનો નિર્ણય કરી પ્રત્યેક પદાર્થના અબાધિત-સ્પષ્ટ સ્વરૂપને જણાવે છે, માટે જ તે બધા દર્શનોમાં ઘણું શ્રેષ્ઠ છે, એમ પ્રત્યક્ષ દેખાય છે. આ બાબતમાં ઘણાં ન્યાય અંથોમાં કહ્યું છે કે—

॥ શાર્દૂલવિકીરિતવૃત્તમ્ ॥

બૌદ્ધાનામૃજુસૂત્રતો મતમમ્-
દ્વેદાંતિનાં સંગ્રહાત્ ।
સાંખ્યાનાં તત્ત્વ ઇવ નૈગમનયા-
યોગશ્ચ વૈશેષિકઃ ॥
શબ્દબ્રહ્મવિદોઽપિ શબ્દનયતઃ
સર્વેનૈયૈર્ગુપ્તિતા ।

જૈની દૃષ્ટિરિતીહ સાર તરતા,
પ્રત્યક્ષમુદ્ધીક્ષ્યતે ॥ ૧ ॥
(આનો અર્થ ઉપર જણાવી દીધો છે.)

આ પ્રમાણે જેમ તેઓ જુદા જુદા નામને ધારણ કરે છે, તેમ, ‘મારું એ સાચું.’ આ કહેવત પ્રમાણે અઘટિત વિચારને પણ સાચો ઠરાવવાને માટે ખૂબ તનતોડ મહેનત કરે છે અને છેવટે પૂર્ણ સમજણના અભાવે વિવક્ષિત પદાર્થ તત્ત્વનો ખરેખરો સંગીન નિર્ણય ન થાય ત્યારે તેઓ સ્વમતના પક્ષપાતી બનીને એક બીજાની તરફ જાણે ઈર્ષ્યાભાવ કે અભિમાન ધારણ ન કરતા હોય તેવા દેખાય છે. આ બધાંએ દર્શનો કરતાં ન્યાયાધીશ જેવું જૈનદર્શન કોઈપણ દર્શનનો પક્ષપાત રાખ્યા વગર સાચી ભૂલ યથાયોગ હેતુ-યુક્તિપુરસ્સર સમજાવીને દરેક નય (દર્શન)ને સન્માર્ગમાં ચાલવા શાંતિભરી શિખામણ આપે છે. આ મુદ્દાથી આપનું પરમ પવિત્ર ત્રિપુટીશુદ્ધ જૈન દર્શન નિષ્પક્ષપાતી કહેવાય, એમાં નવાઈ શી? અને આપે તે કેવલજ્ઞાન પ્રકટ થયા બાદ જ પ્રકાર્યું છે, તેથી તેમાં કોઈ પણ બાબતની લગાર પણ ઓછાશ સંભવતી જ નથી. આ પ્રસંગે એ પણ જરૂર યાદ રાખવા જેવું છે કે-જેવી રીતે એક પૈઠાથી રથ ચલાવાય જ નહિ અને એક હાથથી તાલી વાગે નહિ, તથા એક સૂતરના તાંતણુંથી કૂવામાં પડેલા પદાર્થને (લોટો વિગેરેને) ખુદાર કાઢી શકાય જ નહિ, તેમ તમામ દ્રવ્યોદિને સચોટ

સત્ય બોધ એકેક નયના વિચારે કદાપિ થાય જ નહીં.

આ શ્લોક-(ઉદ્ધાવિવેત્યાદિ શ્લોક) મલધારી હેમચંદ્રસૂરિજી મહારાજે અનુયોગદ્વારની ટીકામાં પણ ઉચિત પ્રસંગ જણાવ્યો છે.

૫. પાંચમી દ્વાત્રિંશિકા-અહીં શરૂઆતના ૩૦ શ્લોકો ઉપભતિમાં, ૩૧ મો શ્લોક મન્દાકાન્તામાં, ૩૨ મો શ્લોક પુષ્પિતામાં છંદમાં છે. અહીં પ્રભુશ્રી મહાવીરદેવની દીક્ષા લીધા પહેલાંની પરિસ્થિતિ, દીક્ષાનો અવસર, વિહાર, ઉપસર્ગોદિ પ્રસંગે ક્ષમાદિ પાલન, કેવલજ્ઞાન પામી અપૂર્વ દેશના દહને કરેલી ધર્મવૃદ્ધિ વગેરે સ્વરૂપે પ્રભુદેવના જીવનનું ટૂંક વર્ણન કાવ્યદૃષ્ટિએ ગંભીરાર્થની સંકલના કરી જણાવ્યું છે. તેમજ અહીં શરૂઆતમાં આઘ શ્લોકમાં સ્તુતિ કરવાનો ખરો આશય જુદા દિલથી જણાવ્યો છે. આગળ દશમા અગિયારમા તથા બારમા શ્લોકમાં દિવાકરજીએ દીક્ષા પ્રસંગે પ્રભુદેવની મનોદત્તા ટૂંકમાં વર્ણવતાં કહ્યું છે કે-હે પ્રભો! જ્યારે આપશ્રીજીએ દીક્ષા લીધી તે વખતે મનેહી સ્ત્રીઓના તથા પ્રજાના વિલાપોદિ સાંભળતા છતાં આપનું મન તે તરફ લગાર પણ ખેંચાયું નહિ. વગેરે બીના અપૂર્વ બોધ આપનારી જુદા જુદા અભિપ્રાયે આગળ પણ જણાવી બત્રીશી પૂર્ણ કરી છે. દશમા શ્લોક વગેરેને અંગે અન્યત્ર જણાવ્યું છે કે-કવિ કાલિદાસે કુમારસંભવ, રઘુવંશમાં લક્ષ્મણનાનું ઔચિત્ય જણાવવા મહાદેવ અને અજના લગ્નકાલીન નગરપ્રવેશનો પ્રસંગ લઈ તેથી હર્ષધેલી થયેલી નારીઓના અવલોકન કૌતુકનું જે માનસિક શબ્દ ચિત્ર ખેંચ્યું છે, તેવું ચિત્ર બૌદ્ધ અશ્વઘોષના કાવ્યમાં અને શ્રી દિવાકરજીની આ દ્વાત્રિંશિકામાં પણ જણાય છે, પરંતુ દ્વાત્રિંશિકાદિમાં તક્ષાવત એ છે કે તેના કર્તાઓ ત્યાગ ધર્મી હોવાથી તે ચિત્ર છેવટે વૈરાગ્યાદિ

જ્ઞાન ગીતા શતક.

(ગતાંક પુષ્ટ ૧૭૮ થી શરુ)

એકાન્ત નિશ્ચય માને, વ્યવહાર તોડે તાને; ચડે કયાંથી કહો જ્ઞાને, સાધનનાં ત્યાગમાં.
 શુષ્કતા છવાઈ જાય, આત્મા ખોવાય જાય; વર્તમાન દશામાં, નિશ્ચયનાં રાગમાં.
 બે ચક્રોથી આલે રથ, કાપે ધણો મોટો પંથ; જૂને નહિં એ નિઃશ્ચય, સાધનાના બાગમાં.
 નિશ્ચય ને વ્યવહાર, ગુરુગમે નીરધાર; સાધ્ય સાધનના તાર, સાધકનાં યોગમાં. ૩૩

વ્યવહારે મગ્ન રહે, નિશ્ચય ન લક્ષ્ય મહે; જડપણે ચોગ વહે, ક્રિયાના યોગાનમાં.
 વર્તમાન સ્થિતિમાં, વ્યવહાર મહી ન્યાય; લક્ષ્ય નિશ્ચય રખાય, સંસાર તોફાનમાં.
 એકાંતિક વ્યવહાર, કરગનો વધે બાર; જડતા વધે અપાર, મિથ્યા અભિમાનમાં.
 નિશ્ચયથી લેજો જ્ઞાન, વ્યવહારે કરો જ્ઞાન; પ્રગટાવો આત્મજ્ઞાન, ધર્મના મેદાનમાં. ૩૪

અજીવથી જીવ ન્યારો, જીવ જીવને છે પ્યારો; ચૈતન્યતા ચિત્ત ધારો, અંતર વિચારીને.
 પુન્ય અને વળી પાપ, શુભાશુભ કર્મ છાપ; ફરે છે સંસાર આપ, આશ્રવ વધારીને.
 સંવરથી રોકો કર્મ, તપ સંયમાદિ ધર્મ; સાગી મિથ્યાત્વ અધર્મ, તત્ત્વજ્ઞાન ધારીને.
 નિર્જરાથી કર્મ ક્ષય, ટાળો બંધતણો ભય; પામશે મોક્ષ અક્ષય, શુદ્ધતા સ્વીકારીને. ૩૫

કષ્ટક જનમે જીવ, કષ્ટક મરતાં જીવ; આત્મ ક્રુપ સદીવ, પર્યાય એ જાણવા.
 કોષ્ટ જોષ્ટ દ્વેષ થાય, કોષ્ટ જોષ્ટ રાગ થાય; પૂર્વનાં કર્મ જાણાય, તેથી નિલ માનવા.
 ભાવ કર્મ કરે જીવ, વળગે જડ અજીવ; કર્તા બોક્તા થાય જીવ, અજ્ઞાન પિછાણવા.
 જ્ઞાની કરે જ્ઞાન ભાવ, સાગીને સદા વિભાવ; કર્તા બોક્તા એ સ્વભાવ, જ્ઞાની જન જાણવા. ૩૬

અમરચંદ માવજી શાહ

આત્મધર્મોમાં પર્યાવસાન પામે છે તેમાં ખુદ્ધ અને શ્રી મહાવીર પ્રભુએ ત્યાગ ધર્મ સ્વીકારવાથી ઉદાસ બનેલ સ્ત્રીઓની શોકગર્ભિત પરિસ્થિતિ વર્ણવી છે.

આ ઉપર જણાવેલી પાંચ દ્વાત્રિંશિકાઓમાંની બીજી બત્રીસી ભક્તામર, કલ્યાણમંદિર સ્તોત્રને યાદ કરાવે તેવી જણાય છે. એમાં શબ્દરચનાદિમાં જો કે કેટલેક અંશે સરખામણી દેખાય છે, પરંતુ દિવાકરજીએ જુદા જુદા પ્રકારે અન્ય મતનું બંધન કરવાપૂર્વક સ્યાદાદિની વિશિષ્ટતા જણાવવાના ઇરાદાથી વચ્ચમાં વચ્ચમાં તત્ત્વસંકલના પણ કરી છે. તેવું તે બંને સ્તોત્રોમાં દેખાતું નથી માટે કલ્યાણમંદિર દિવાકરજીકૃત સંભવતું નથી, એમ પણ કેટલાએક વિદ્વાનો માનવા પ્રેરાય છે પણ તે

વ્યાજળી નથી, કારણ કે સ્તોત્રાદિની રચના કરવામાં તમામ કવિઓના એક સરખા વિચાર હોતા જ નથી. કોઈ કવિ અતિશયોદિતું વર્ણન ગોઠવીને ઇષ્ટદેવની સ્તુતિ કરે તો કોઈ કવિ ઇષ્ટદેવના જીવનની બોધક ઘટનાઓ જણાવીને, અથવા પરપક્ષબંધન અને સ્વપક્ષસિદ્ધિ આદિ દ્વારા, અથવા સ્વદર્શનના તાર્કિક સિદ્ધાંતાદિની પ્રશંસાદ્વારા પણ સ્તુતિ કરે છે. આમ વિવિધ ભાવનાથી સ્તોત્રાદિની ઉત્પત્તિ થયેલી હોવાથી ઉપર જણાવેલ વિચાર વ્યાજળી ગણાય જ નહિ. આ સંબંધી વધુ બીના આગળ જણાવીશ. ત્રીજી બત્રીસીમાં-પ્રભુશ્રી મહાવીરદેવમાં પુરુષોત્તમપણું ઘટાવ્યું છે. આ પાંચે સ્તુતિઓની રચના સ્વતંત્રપણે અલગ અલગ પ્રસંગે થઈ હોય, એમ લાગે છે.

યોગમીમાંસા

(સંત્રાં મુનિ પુણ્યવિજય-સંવિજ્ઞપાક્ષિક.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૧૪ થી શરૂ)

સમ્યક્દર્શનની ઉપલબ્ધિ બાદ ‘ અપર-
તત્વ ’ની (સમવસરણમાં બિરાજમાન જિને-
શ્વરદેવનું રૂપ તે અપરતત્વ કહેવાય છે.)
જિજ્ઞાસા દિદક્ષા થાય છે, જેની સફળતા સંપ્તમ
શુણ્યસ્થાનકે પૂર્ણરૂપે થાય છે. એ દશામાં
પ્રવૃત્તિમાર્ગની યા તો શાસ્ત્રયોગદ્વારા ભક્તિ
માર્ગ તથા વચનાનુષ્ઠાનની સુખ્યતા હોઈ વાસ્ત-
વિક નિરંજન નિરાકાર સ્વભાવી પરમાત્મા
સ્વરૂપ પરતત્વની જિજ્ઞાસાવડે દિદક્ષા થતી
નથી. આમ છતાં શાસ્ત્ર સાપેક્ષતાએ તે ધ્યાન-
ની પૂર્વ ભૂમિકા માનવામાં હરકત નથી. ચતુ-
ર્થથી સંપ્તમ શુણ્યસ્થાનક પર્યંત આલંબન
દશાનું પ્રાધાન્ય હોય છે. એથી ત્યાં સુધી
સ્થાનાદિ ચાર યોગો તથા પ્રીતિ, ભક્તિ અને
વચનાનુષ્ઠાન, અધ્યાત્મ ભાવના અને ધ્યાન-
યોગ તથા ઇચ્છા અને શાસ્ત્રયોગનું પ્રાગલ્ભ્ય
હોય છે અને ક્ષાયોપશમિક ભાવનું અસ્તિત્વ
હોય છે.

શાસ્ત્રયોગ દ્વારા વચનાનુષ્ઠાનની ક્ષાયોપ-
શમિક ભાવે પૂર્ણાહુતિ થયા બાદ આત્મા
અતીવ નિર્મળ અને સંસ્કારી બની જાય છે;
તેથી જ એ જેમ પ્રાથમિક દંડપ્રેરિત બ્રમિ-
દંડજન્ય છતાં પુનઃ દંડની નિરપેક્ષતાએ જ
ઘટજનનમાં સ્વતઃ વ્યાપૃત બની ઘટને ઉત્પન્ન
કરે છે, તેમ શાસ્ત્રયોગની નિરપેક્ષતાએ જ વચ-
નાનુષ્ઠાનની ઉપાસના વિના જ સ્વતઃ શાસ્ત્રયો-
ગજનિત આત્મસાત્ ભૂત સંસ્કારદ્વારા
ક્ષાયોપશમિક પણ શુણોનો વિધ્વંસ કરવા
પ્રયાસ આદરે છે, જે સમયે એને આવશ્યકાદિ

બાહ્ય અનુષ્ઠાનોની આવશ્યકતા રહેતી જ નથી.
માત્ર સમભાવમાં કે અલેદ ઉપાસનાના યા તો
શુદ્ધ નિજ ઉપયોગમાં જ રમણતા રહે છે;
જેના પ્રતાપે એ અસંગ અનુષ્ઠાનરૂપ બની જાય
છે. અને એથી શાસ્ત્રમાં જે રીતિએ સિદ્ધ પર-
માત્માનું સ્વરૂપ વર્ણવ્યું હોય, તે રીતિએ
પરતત્વની સકલ ચિત્તવૃત્તિને નિરોધ થઈ
નિર્વિકલ્પક દશા પ્રાપ્ત થઈ જાય છે; જેના
પ્રતાપે રતનત્રયરૂપ શુણ તન્મય-આત્મસાત્ બની
જાય છે. એ દશામાં અપરતત્વના સામર્થ્યથી
પરતત્વની દિદક્ષા તીવ્ર હોય છે. એને ફલિ-
ભૂત કરવા માટે અરુણોદયકલ્પ પ્રાતિભજાનની
અનુભવજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ એ સમયે થઈ જાય છે.
એ દશાના કાળને ‘ ધર્મસંન્યાસ ’ યા તો
‘ ચિત્તવૃત્તિસંક્ષય ’રૂપ સામર્થ્યયોગનો કાળ
કહેવાય છે. બાદ પરમાત્માના સ્વરૂપના
આવિષ્કાર કાળને ફળકાળ કહેવાય છે. એ
કાળમાં કોઈપણ ધ્યાન હોતું જ નથી. ત્યાર-
બાદ પૂર્ણ જ્યોતિસ્વરૂપ આવિષ્કારાર્થે જે ધ્યાન
કરાય અને સર્વથા યોગના નિરોધરૂપ જે ફળ
આવે તેને ‘ સર્વસંન્યાસ ’ યા તો કાયિકવૃત્તિ
નિરોધરૂપ ‘ સામર્થ્ય યોગ ’ કહેવાય છે, જેને
‘ અયોગ ’ પણ કહેવાય છે. જેના અસ્તિત્વમાં
ઔપાધિક સર્વ શુણોનો વિધ્વંસ થાય છે, અને
‘ પૂર્ણબ્રહ્મ ’નો અનંત શુણમય જ્યોતિનો
પ્રાદુર્ભાવ થાય છે, જેને ઇતર દર્શનકારો ‘ નિર્જુ-
ણબ્રહ્મ ’ કહે છે; અને જ્યોતિમાં જ્યોતિનો
સમાવેશ કહે છે-અલેદ કહે છે. વસ્તુતઃ એ
દશામાં સાહજિક અનંત શુણોનો પ્રાદુર્ભાવ
થાય છે. —ચાલુ

ધર્મ....કૌશલ્ય

(૨૯)

પહોલોપુરૂષ એક વચન-સર્વનામ

મારા મનમાં જે અનેક ગોટાળા વળતાં હોય તે કહેવાની શોધ કરું છું અને તે સાંભળે તેવા મિત્રને શોધું છું, પણ જે કોઈ મિત્ર મળે છે તેને પોતાને પોતાની અનેક ગૂંચવણો, આફતો, ફરિયાદો અને મૂંઝવણો હોઈને એને મારી વાત સાંભળવામાં ખરે રસ પડતો નથી.

હમણાં હમણાં મેં એક એવો શ્રોતા શોધી કાઢ્યો છે કે જે મારે કાંઈ પણ કહેવું હોય ત્યારે પોતાના કાન માંડે છે અને જો કે કોઈ કોઈ વાર તેને સાંભળવામાં અધીરપ આવી જાય છે, પણ તેણે મારું કહેવું બધું સાંભળવું જ પડે છે.

પછી હવે તો હું તેની પાસે ખૂબ છૂટથી વાતો કરું છું. એ પોતે અગાઉ કેવો મૂરખો હતો, કેટલો ગદો હતો અને પ્રયત્ન કરે તો એ કેટલો સાફ થઈ શકે તેવો હતો તે તેને કહું છું અને એ સર્વ હકીકત તેને સાંભળવી પડે છે. સાંભળતાં સાંભળતાં એ જરા છણકી પણ જાય છે, પણ હું જે કહું તે સર્વ એ ખરાબર સાંભળે છે.

હું એમ કહું છું કે આખા જીવનના એણે જે ગોટા વાળ્યા છે, એણે જે ભાંગરાઓ વાળ્યા છે અને એણે જે હડિયાપાટી કરી છે એ સર્વ તેની પોતાની જ સ્ખલનાઓ છે અને તેને માટે તેએકલો જ જવાબદાર છે. આવી આવી વાતો તેને સંભળાવું છું અને તે ખરાબર સાંભળે છે, વિચારે છે, અવધારે છે.

અને પછી હું એના ઉપર દયા ખાઉં છું. એને કહું છું કે એ શ્રાપિત બાઈશ્રી તો જનમના જ એવા છે. આવું આવું કહીને હું એને વધારે દીલગીર બનાવું છું અને એને પશ્ચાત્તાપનો ભોગ બનાવું છું. આ સર્વ એ ભાઈ સાંભળી લે છે.

અને પછી વળી હું એને જરા ઉત્સાહિત કરું છું, એણે એકાદ સાફ કામ કર્યું હોય તે એને યાદ આપું છું, કોઈ રનેહીને જરૂર વખતે મદદ કરી હોય તે તેના ધ્યાન પર લાવું છું. એના જીવન સમુદ્રની ખારાશમાં રહેલી એકાદ મીઠી મહે-રામણની લહરીએના લક્ષ્ય પર લાવું છું. ત્યારે પણ હું એને જે કહું છું તે સર્વ એ સાંભળી લે છે.

અને વળી કોઈવાર એની અણછતી નબળાઈએ એના ધ્યાન પર લાવું છું, એનાં કાળાં ઘોળાં એની પાસે રખૂ કરું છું, એના સ્વભાવની કલોષતા, એની ઇર્ષ્યા, અસુયા અને અંતરના રોગો એની પાસે ગણી બતાવું છું અને આ સર્વ વાત તે ભાવભીના હૃદયે સાંભળે છે.

આવી આવી ચોખ્ખી વાત જેને કરું છું તેને હું ઓળખું છું, અથવા હું માતું છું કે એને હું ખરાબર ઓળખું છું, હું માનતો આવ્યો છું કે હું એને વર્ષોથી ઓળખું છું. આ ભાઈશ્રી જેની સાથે હું સ્પષ્ટતાથી ઉઘાડી રીતે આટલી બધી વાત કરું છું, તે કેણું? એ તમે જણો છો? તમે અનુમાન કરો, ધારો: “તે હું પોતે.”

(૩૦)

સન્નજનનું ચરિત્ર આલું હોય :—

એ પારકાનાં દૂષણને બોલી બતાવે નહિ, એ પારકાના નાના ગુણને વારંવાર બોલી બતાવે, એ પારકાની ઋદ્ધિ બોધને સંતોષને ધારણ કરે, એ પારકાને થતી પીડા બોધને મનમાં બેદ-બળાપો કરે, એ પોતાનાં વખાણ કદી ન કરે, એ વિનયનો ત્યાગ ન કરે, એ ઉચિતને ઓળંગે નહિ, અને કોઈ એને ન ગમે તેવું (અપ્રિય) બોલે તો પણ એ કોઈ ન કરે. આતું નામ ગૃહસ્થાઈ-સન્નજનતા કહેવાય.

સન્નજનતા ખરી રીતે હૃદયની વાત છે, ગૃહસ્થાઈ અને ખાનદાનીનાં પગરણ છે, ઉચ્ચગ્રાહી જીવનના નાના મોટા દરેક પ્રસંગમાં આપોકાર જાહેરાત કરતી શાંત નદી છે. પ્રાણીની નાની વાતોનો સરવાળો એ સન્નજનતાનું પ્રતિક છે. એને માટે મોટા મેળાવડા કરવા પડતા નથી, એને પોતાની કરવા મોટાં સંભાષણો બોલી બતાવવાં પડતાં નથી, એને હસ્તગત કરવા મોટા સાચા દાવા ઢોંગ કે દેખાવો કરવા પડતાં નથી, સાચી સન્નજનતા કે ગૃહસ્થાઈ એ પ્રાણીના જીવન સાથે ઓતપ્રોત થઈ ગયેલ હોઈ, એના પ્રત્યેક વર્તન પ્રસંગે તરી આવે છે, પ્રત્યેક વાણી વિકાસે ઝળકી આવે છે, પ્રત્યેક આંખના અણુસારામાંથી સમજાઈ આવે છે સારા માણસનું વર્તન સાચે માર્ગે જ થાય, સારે માર્ગે જ થાય. એ પોતાનો માર્ગ ખરાખર સંભાળી લે અને એની વિશાળતા, સહૃદયતા અને ગંભીરતા અને સારે માર્ગે સાચે માર્ગે વિશુદ્ધ માર્ગે લઈ આવે. એવા સન્નજનો ગમે તે સંયોગમાં હોય, એનો વિકાસ

એને સાચો રસ્તો સુઝાડી દે અને એ પોતાનો યથાર્થ માર્ગ વગર ધાંધલે, વગર પ્રયાસે, વગર માગણી કર્યે, શોધી લે અને તે રસ્તે જ આગળ ધપે.

સન્નજનનાં લક્ષણો ઉપર રજૂ કર્યાં છે તેના પર વિવેચનની જાગ્યેજ નરૂર હોય. એ સુગ્રાહ્ય છે, સ્વયં સ્પષ્ટ છે, કાળસિદ્ધ છે. એમાં ખૂબી એ છે કે સન્નજનને માર્ગે પ્રયાણ કરવામાં જરાપણ પ્રયાસ કરવો પડતો નથી, એની વિશુદ્ધિ કે સુગ્રાહ્યપણા માટે ચર્ચા કરવી પડતી નથી અને એની આદેયતા માટે ઉપદેશ આપવાની આવશ્યકતા રહેતી નથી. નવાઈની વાત એ છે કે આવો સીધો સાદો સમગ્રય તેવો સરલ માર્ગ મૂકી પ્રાણી આડેઅવળે માર્ગે કે ભિલે પંથે કેમ પડી જતો હશે? શા માટે એ કાવાદાવા કરી જીવનને ઝેર કરતો હશે? શા માટે એ પ્રયાસ કરી ન ટકી શકે તેવી પરિસ્થિતિનો અચાવ કરવાના મોટા માર્ગે ચઢી જતો હશે?

સન્નજનતાના માર્ગો સીધા છે, આંટીધુટી વગરના છે, જાતે તફાન નરવા છે, સ્વતઃ નૈસર્ગિક છે અને અંતરને પ્રકુલ્લ બનાવી ચેતનરાજનો નિસ્તાર કરનારા છે. એના રસ્તા લેવામાં કાંઈ મોટા વાળવા પડતા નથી, એને અપનાવવામાં કાંઈ પ્રકારની કૃત્રિમતા ધારણ કરવી પડતી નથી, એને છુપાવવા કાંઈ જાતના દંભો કે દેખાવોને માર્ગ આપવો પડતો નથી. એ સીધી લાઇનના રસ્તા છે, એ કુદરતી વલણને પોષનારા સહજપ્રાપ્ત ધર્મો છે, એ ઉન્નતિ ખીજનાં ઊમળકા છે. ધર્મમાર્ગે ચઢવાનાં એક પણ સોપાનને ન ચૂકે તે એ માર્ગે પરંપરાએ સાચું શાશ્વત સુખ પામે અને હંમેશ માટે નિરવધિ આનંદ માણે.

ન દ્રુતે પરદૂષણં પરશુણં વક્ત્યલ્પમપ્યન્વહમ્ । સંતોષં વદ્યતે પરદ્વિષુ પરાબાધાસુ ઘત્તે શુચમ્ ।
સ્વસ્ત્રાઘાં ન કરોતિ નોજ્જતિ નયં નોચિત્યમુંલ્લઘય-ત્યુકોઽપ્યપ્રિયમક્ષમાં ન રચયત્યેતચ્ચરિત્રં સતામ્ ॥

સિદ્ધર પ્રકર. ૧૪

(૩૧)

ધનથી અંધ થયેલ પુત્રિવાળા માણસો-

ભયંકર અટવીમાં રખડે છે, દેશ પરદેશ આંટા મારે છે, મોટા આકરા દરિયામાં બાથોડાં ભરે છે, આકરી ખેતી કરે છે, કર્પી શેડીઆઓની સેવા ઉઠાવે છે, ભયંકર યુદ્ધમાં ઝંપલાવે છે.

આ સર્વ લોભની ચેષ્ટાઓ સમજવી.

લોભની ચેષ્ટાઓ અને ચાળાઓનો પાર નથી. સુભાષિતમાં બતાવેલા પ્રસંગો બરાબર સમજાય તેવા છે. તેને સમજવા માટે બેસો વર્ષ પૂર્વેની હિંદની સ્થિતિનો ખ્યાલ કરવામાં આવે તો મોટા અરણ્યો, હાથીપદ્ધતિ અને રથો તથા ઘોડાની સેનાની લડાઈઓ, જનમાલની અસ્થિરતા અને પરદેશમાં કમાવાની આશા, શેડીઆઓનો દોર અને દરિયાની સફરોનો ખ્યાલ કરવો એટલે લોભના ચાળા પોતાની આંખ સન્મુખ ખડા થઈ જશે. તૃણાદેવી પ્રાણી પાસે અનેક પ્રકારના નાચો કરાવે છે, ન કરવાનાં કામો કરાવે છે અને બે બદામના માણસોની ખુશામત કરાવે છે.

એ તો જૂના જમાનાની વાત થઈ, પણ ચાલુ જમાનામાં આ તૃણાદેવી ભારે ગજબ કરે છે. કાળાં બગરની ઝીણવટ બજાનારા માણસોનાં કામોને વર્ણવવામાં આવે તો રૂંવાં ભાં થાય તેવી વાતો છે. એમાં મનુષ્ય દયા કે રાષ્ટ્રભાવના ઉપર હડતાળ મૂકાય તેવા બનાવો બની ગયા છે અને આખરે દેખાતા માણસોએ દેશદ્રોહ, મનુષ્યદ્રોહ અને આત્મદ્રોહ કરવામાં બાકી રાખી નથી. અને લોભને વશ પડીને પ્રાણીઓ ભાઈ ભાઈનાં ગળાં કાપે, રાત દિવસ

કારખાના ચલાવે, ગરીબોની ગરજનો ખેવડો તેવડો લાભ લે, ઇન્કમટેક્સમાંથી બચવા સાચા ખોટા ચોપડા તૈયાર કરે, માલમાં ભેળસેળ કરી ધીમાં છાશ, દૂધમાં પાણી, અળશીમાં છોતરાં અને ઘઉંમાં કાંકરા નાખે, રેલવેના વેગનો મેળવવા કે સપ્લાઈ ખાતામાંથી માલ મેળવવા કે લડાઈમાં ઓરડો મેળવવા મોટી નાની રકમની લાંચો આપે, બારે માસ અને બત્રીસે વ્રતી ધન માટે આકુળતા ધારણ કરે, સાચાખોટા દસ્તાવેજો તૈયાર કરે, ભળતી કે જૂડી સાક્ષી આપે વગેરે અને એવાં એવાં અનેક કાર્યો કરી ખોટી સાચી વાતો કરી ગજવાં ભરે, ભરાવે અને છતાં આખરે દાર કે ઉદારમાં ખપવા એકાદ સારી રકમની સખાવત જાહેર કરી પોતાનાં જીવનને કૃતકૃત્ય માને, અતિ લોભને કારણે લાખો મળે તો પણ જીવને શાંતિ ન રાખવા દે અને નિરંતર ધનની આશાએ મહા આરંભનાં મોટી હિંસાના કામ કરે, આદરે, ઉપદેશે અને ધનની વિચારણા અને ચિંતવનામાં આત્મ ધ્યાનમાં જીવન બીતીત કરે. આ સર્વ લોભના ચાળા છે, સંતોષની ગેરહાજરીનાં પ્રદર્શન છે. અશાંતિનાં આવિષ્કરણ છે, નીચ ગતિ તરફ પ્રયાણ કરવાનાં પ્રસ્થાનો છે અને તુચ્છ હૃદયના અધમ એંધાણો છે. એને ઓળખી એનાથી ચેતીને ચાલે તેની ધર્મની ગણનામાં ગણાવાની યોગ્યતા થાય; બાકી તો દુનિયા ઝૂકતી ચાલે છે અને ઘણાખરા તેની સાથે ધસડાય છે. એનું નામ જીવન ન કહેવાય. એ તો આવવાની આફત અને થનારા અધઃપાતનાં મંગળાચરણો છે. લોભના ચાળાનો પાર નથી અને આપણી ચારે બાજુ તે વિલાસ કરતાં દેખાય છે.

યદ્દુર્ગમટવીમટન્તિ વિકટં ક્રામન્તિ દેશાન્તરમ્,

ગાહન્તે ગહનં સમુદ્રમતનુક્લેશાં કૃષિં કુર્વન્તે ।

સેવન્તે કૃપણં પતિ ગજઘટાસંઘદ્દુઃ સઞ્ચરમ્,

સર્પન્તિ પ્રધનં ઘનાન્ધિતધિયસ્તલ્લોભવિસ્ફુર્જિતમ્ ॥

સિંદૂર પ્રકર ૫૭.

(૩૨)

ધર્મનો ઉપદેશ આપનાર હોય; અથવા વયમાં વૃદ્ધ હોય; અથવા, ઘણા મોટા વિદ્વાન હોય; અથવા, ધર્મશાસ્ત્રમાં ખૂબ પ્રવીણ હોય; આમાંના કોઈ પણ પ્રકારના જનો વારંવાર સેવવા યોગ્ય છે.

જેના સહવાસમાં આવવાનું વધારે બને તેના જેવો પ્રાણી થાય છે. હલકાની સોજતે એ ઢીલો પડતો જાય છે અને અંતે વર્તનની બાબતમાં તળિયે બેસે છે. સારા વાતાવરણમાં એને વિચાર પણ સારા આવે છે. પ્રવૃત્તિનું મૂળ વિચારવાતાવરણ પર બહુ ધરાયે છે. કોઈ પણ કાર્ય પ્રથમ વિચારમાં જ ઉદ્ભવ લે છે, પછી કાર્યમાં એ છેવટે અવસાન પામે છે; માટે સત્સંગ બહુ મોટી વાત છે, સીધી અસર કરનાર તત્ત્વ છે. અને ચીવટ રાખી અનુસરવા યોગ્ય ગુણપ્રાપ્તિ માટેનું પ્રયત્ન નિમિત્ત છે. એક માઆપના બે પુત્ર હોય તેમાં સોજતને યોગે એક મહતાના શિખરે ચઢે છે, બીજો દુર્બલ રખડપાટ અને નીચતાનો દાખલો બને છે. પાપટનાં બે બચ્ચાં-એક સંતના મઠને દરવાજો અને બીજું ચોરની પલ્લીને દરવાજો પાંજરામાં પડેલ, તે સોજતને યોગે બોલનામાં ઉત્તરધ્રુવ અને દક્ષિણધ્રુવે બેસી જાય એમાં સોજત જ કારણભૂત છે એ વાત ઉઘાડી છે, પ્રત્યક્ષ અનુભવે દેખી શકાય તેવી છે અને સોજતનાં પરિણામે દરરોજનાં જીવનમાં ભાત પડે તેવી છે.

એક કવિરાજે સન્નજન સંગનો મહિમા ગાતાં કહી દીધું છે કે 'સંત-સન્નજનો સંગ યુદ્ધિનો વધારો કરે છે, લક્ષ્મીનો વધારો કરે છે, વ્યવહાર-દક્ષપણ આપે છે, ઐયને પલ્લવિત કરે છે, પાપને દળી નાખે છે, ઉન્નતિની સાથે મેળ સાધી આપે છે,

વિજ્ઞાનનું પરિશોધન કરી આપે છે, કળાકૌશલ્યમાં વધારો કરે છે. સંતની સંગત શું નથી આપતી?'

આ બાબતમાં કવિએ જરાપણ વધારે પડતી વાત નથી કરી. સત્સંગનો મહિમા વર્ણવેલો મુશ્કેલ છે. સારી સોજતને અંગે મનુષ્ય સૃષ્ટિમાંથી અને કુદરતની શક્તિઓમાંથી તેના લાભદાયકપણા માટે અનેક દાખલાઓ આપવામાં આવ્યા છે. શુભ ઉપદેશ આપનાર હોય કે વિદ્વાન હોય, અનુભવી કે ધડાધ ધડાધને આગળ આવેલા હોય, ધર્મશાસ્ત્રમાં કે વિજ્ઞાનમાં કુશળ માણસો હોય તેની સોજત કરવામાં લાભ લાભ અને લાભ જ થાય.

અને માણસનું મન વાઢ પર ચઢતી વેલડી જેવું છે. એને જેવો જે દિશાનો અને જેટલો જોયો ટેકો આબુ-બાબુ મળે તેટલી વેલડી તેના ફરતી વીંટાઈ જાય છે. એને વાડનો ટેકો ક્યાં અને કેટલો આગળ ધપાવનારો મળે છે તે પર તેની પ્રગતિનો આધાર રહે છે. ગર્યાં મારનાર મળે તો માણસ વાતોએ ચઢી જાય, બદકચ્છ મળે તો બદ્ધચારી કે સંતોષી થાય, અનુભવી મળે તો બીજાની ટેસોનો લાભ પોતે મેળવે, બણેલા મળે તો મહેનત કરીને એકઠાં કરેલ તેના બણતરનો લાભ પોતે અતિ અદ્ય પ્રયાસે મેળવે અને શુદ્ધ ઉપદેશક હોય તો તેની છાયામાં પોતે સાધક બની જાય. હીનની સોજતે પ્રાણી બિતરતો જાય છે, સરખો મળે તો ભેટી પડે છે, પણ વિશિષ્ટ મળે તો પોતે પણ વધારો કરી આગળ ધપે છે. ધર્મમાં કુશળ થવા ઇચ્છનારે સંત સાધુ ત્યાગી કે ઉપદેશ આપનાર બહુશ્રુતની પર્યાપ્ત સના વારંવાર કરવી અને તેના જેવા થવા યત્ન કરવો. એ રીતે ધર્મકૌશલ્ય પ્રાપ્ત થાય.

મૌખિક

શુભોપદેશદાતારો, વયોવૃદ્ધા बहुश्रुताः । कुशला धर्मशास्त्रेषु, पर्युपास्या मुहुर्मुहुः ॥

વિવેકવિલાસ ૮. ૩૮.

યાત્રાના નવાણુ દિવસ.

સંગ્રાહક:-ચોકસી.

ભૂમિકા :

અરે ! આ એકાન્ત પ્રદેશ પર અટુલા પડેલ ગુરુશિખરમાં, જ્યાં યાત્રિકાનો સમુદાય જવલ્લે જ પગ મૂકે છે ત્યાં આપ સરખા શાન્તમૂર્તિના દર્શન એ તો હુધાતુરને ઘેર મળ્યા જેવું લેખાય !

મહાનુભાવ, આવા નિરવ સ્થાનમાં જ મનની એકાગ્રતા અને ધ્યાનની ઉત્કટતા હસ્તગત કરી શકાય છે. પાલીતાણામાં સ્થિર થયા પછી લાગ્યે જ હું શનુજયગિરિની યાત્રાવિહુણો દિવસ પસાર કરું છું. અજવાળું થયા પછી જ હું તળાટી તરફ પગલા મારું છું અને પ્રાતઃકાળના રમ્ય વાતાવરણમાં નીચી નજરે, ધીમી ગતિએ, આ મહાતીર્થના પગથીઆ વટાવતો, લગભગ અર્ધા કલાકમાં છાલાકુંડ સમિપ આવી રહું છું. જરા વિશ્રાન્તિ લઈ આ મુનિશિખર તરીકે ઓળખાતા, સામાન્ય રીતે દૂર દૂરથી નજરે પડતાં, પર્વતના આગળ પડતાં ભાગની કેડીએ થઈ, અહીંની આ દહેરીમાં આસન જમાવું છું. એકાદ મુહૂર્ત જેટલો સમય ક્યાં તો ધ્યાનમાં કિંવા તવાદિની વિચારણામાં વ્યતીત કરું છું. કોઈ રજો-ખજો યાત્રિક આવી ચઢે તો ધર્મચર્યાનો પ્રસંગ પણ પ્રાપ્ત થાય છે. અહીં વિસ્તરેલી અમાપ શાન્તિમાં મને ઠીક ઠીક આનંદ મળે છે. સામે દેખાતાં પાછલા માર્ગે થઈ, જાકીનો પંથ કાપી, દાદાના દરબારમાં પહોંચું છું ત્યારે આંગી ઉતારવાની તૈયારી ચાલતી હોય છે.

પૂજ્ય સંત, આપ આ જમ્મક વયમાં પણ પ્રમાદના શરણે ગયા વિના આ જાતની સુંદર જીવન-ચર્યામાં મશગૂલ રહો છો એ જોઈ મને આશ્ચર્ય થાય છે. એક તરફ આ પવિત્ર તીર્થમાં પૂરું અજવાળું થયા વિના સંખ્યાબંધ સાધુ-સાધ્વીને કુંગર

ચઢવા જતાં, વળી કેટલાકને તો માત્ર તલાટીથી જ પાછા વળતાં અને કેટલાકને અર્ધા માર્ગે ઝટપટ ઉતરતાં જોઈ છું ત્યારે સહજ વિચાર ઉદ્ભવે છે કે આ ત્યાગી વર્ગને આ પ્રકારની પ્રવૃત્તિ શોભે ખરી ?

ત્યાગી વર્ગ અંગેની ઉપરની વાત જેમ મને ખુબ્બે છે તેમ અમારા શ્રાદ્ધ સમુદાયમાં પણ ઓછી ગતાનુગતિકતા નથી. કેટલાક સાવ અધારામાં નીકળી પડે છે. જલ્દી ચઢી જઈ, ઝટપટ દેવ જીહારી, પૂજા કરવા પણ ન થોભતા, વહેલા ઉતરી આવે છે ! એથી બેલકું કેટલાક ચા-પાણીનું કાર્ય પતાવી મોડા જ ચઢવા માંડે છે અને ઠંડકથી એ ત્રણ વાગે ઉતરે છે. કોઈકવાર સખત તાપ હોય છે તો આમ કરનારને હાનિકર્તા થઈ પડે છે. આ રીતે ઉતરનાર મોજા પહેરીને જ તેમ કરે છે. મોજાનો વપરાશ તો હદ બહાર વધી ગયો છે. આ સ્થિતિમાં આંગી ઉતરવાનો સમય, ધી બેલવાની પ્રથા અને શ્રીમંતોના આગમનની અનુકૂળતા અમુકાંશે જવાબદાર છે ! ધી બેલનાર તો અમુક જાતના ઇન્કારદાર જેવો જ ભાગ ભજવે છે. ખુદ ગભારામાં પણ એમની તહેનાતમાં ખારોટ વર્ગના માણસો હાજર હોય છે ! 'પુષ્પ પાંખડી જ્યાં ફુલાય, જિનવરની ત્યાં નહીં આઝાય' જેવો દૂહો અહીં તો નકામો જ ગણાય છે. વીધેલા પુષ્પોના હારો ઢગલાબંધ ચઢાવાય છે ! અને એ લેનારામાં શ્રીમંતો અને સમજી ગણાતાની સંખ્યા ઓછી નથી ! મેં કાલે જે કંઈ દીકું એ ઉપરથી મને જે વિચારો આવ્યા તે આપ સાહેબને જણાવ્યા. જે કે આ રીતે આપનો સમય લેવો બ્યાજખી ન ગણાય પણ અંતરનો ઉકળાટ ન શમાવી શકાયોથી એ ઉભરાઈ બહાર આવ્યો છે. દેશ-કાળ જોતાં

આ બધું સંગીન ફેરફાર માંગે છે. આપ સરખા અભ્યાસી સંત એ વાત હાથમાં લે તો જરૂર એ બને.

તમારું નામ પ્રયોધયંદ્રને ! સાંભળવા મુજબ તમે સહ કુટુંબ અન્ને નવાણુ યાત્રા કરવા આવ્યા છો એ મુખ્ય હેતુ અવગણી આ સુધારણાના વિષયમાં ક્યાં પડી જવ છો ? જે સમાજમાં જ્ઞાનનો મહિમા પ્રજ્ઞાશ્રી મહાવીર દેવે સ્વમુખે અતિગણ્ય ગણ્યો છે અને જ્ઞાનને સર્વ આરાધક કહી, ક્રિયાને દેશ આરાધક બતાવી છે તે સમાજમાં આજે સંખ્યાબંધ કરણીઓ એવી થઈ રહેલી નજરે ચઢે છે કે જેની પાછળ નથી તો પૂરી સમજ કે નથી તો એ અંગે શું રહસ્ય રહેલું છે એનો ખ્યાલ. અચરે અચરે રામ જેવું ચાલી રહ્યું છે. જિજ્ઞાસુ માટે સ્વરૂપ દર્શક ત્રયો ઓછા નથી, પણ વાંચનાર વર્ગ જ્યાં જોવાતો નથી અને ઉપદેશક વર્ગ જ્યાં મોટા સૂત્રોના વ્યાખ્યાનમાં અને ઉપરછઠ્ઠી ધામધુમમાં પ્રભાવના જોતો હોય ત્યાં ઉપર વર્ણવી દેશ જ સંભવે ને ! મહાનુભાવ, તમે યાત્રામાં દત્તચિત્ત બનો અને આત્મલક્ષી ક્રિયામાં રક્ત રહો. સુધારણા કાળ પાકશે ત્યારે થશે.

પૂજ્ય શુરુમહારાજ, આપે મારું નામ તેમજ યાત્રાની વાત સાંભળી લાગે છે. આમ તો હું રાષ્ટ્રવાદી છું તેમ મારે કબૂલવું જોઈએ કે મારો ધર્મ સંબંધી અભ્યાસ સામાન્ય પ્રકારનો છે. અલગત થોડું કરવું પણ એ સમજીને કરવું એવું હું માનનારો છું. પ્રથમ તો હવાફેર સાફ માથેરાનનો વિચાર થયો ત્યાં પત્ની તરફથી યાત્રાની વાત રજુ થઈ. મને પણ લાગ્યું કે પ્રથમ કરતાં પાછળની બાબત ઠીક છે. એક પંથ ઓર દો કાજ જેવું થશે. હું કંઈ નવાણું યાત્રાની ગણતરીએ આવ્યો નથી. હું તો ઈચ્છા થાય ત્યારે ચડું નહીં તો ગામમાં રહી વાંચનમાં સમય ગાળું. જ્યારે સાથેના તો નવાણું કરશે જ; ઘણુંખરું તેઓ દિવસમાં બે યાત્રા કરવા ધારે છે એ શું શક્ય છે ?

પ્રયોધયંદ્ર, જેમને ગણતરી કરવી છે તેમને તળાટીથી ચઢી દાદાના દરબારમાં જઈ દર્શન કરવા, લાંથી ઘેડીપાગ ઉતરી ત્યાં સ્થાપન કરેલ પગલાં જુહારવા, પુનઃ ચઢી દાદાના દરબારમાં આવવું, પૂજન તથા સ્તવનદ્વારા દ્રવ્યભાવપૂર્ણ કરવી અને પાછા ઉતરી ગામ આવવાથી બે યાત્રા ગણાય છે કેમકે એમ કરવાથી બે વાર ચઢવાનું થાય છે.

પૂજ્ય આમ ચઢવા માત્રથી જ સંતોષ માનવો કે એ પાછળ કંઈ ખાસ હેતુ રહેલો છે ?

ભાઈ, તીર્થંકર ભગવંતપ્રભૂત નાની મોટી દરેક કરણી પાછળ મુખ્ય રીતે આત્મિક શ્રેયનો હેતુ હોય છે. બાહ્ય ફળ તો એમાં ગોણપણે રહેલું હોય છે. જીવ સ્વરૂપના જાણનાર અને નવતત્ત્વને સમજનાર માનવ એ રહસ્ય ઝટ પિછાની શકે છે. જૈન ધર્મમાં ગતાનુગતિકપણને જરાપણ સ્થાન નથી. માત્ર અહિંતર કરવામાં યાત્રાની સફળતા નથી મનાઈ. આ પવિત્ર ગિરિ ઉપર પ્રથમ તીર્થપતિ શ્રી ઋષભદેવ, પાંચ પચાસ વાર નહીં પણ નવાણું 'પૂર્વ' વાર પધારેલા છે. વળી આ શાશ્વત ભૂમિ છે કેમકે માત્ર વર્તમાન કાળમાં જ એ ઉપર અનંતા જીવો સિદ્ધિપદને વર્યા છે એટલું જ નહીં પણ ભૂતકાળમાં એને એવું જ ગૌરવ પેદા કર્યું છે અને ભવિષ્યમાં એવી જ ગૌરવ ગાથા એના ભાગ્યમાં અંકિત થયેલી છે. આથી સહજ સમગ્રશે કે આ પ્રદેશના નાનામાં નાના રજકણમાં કોઈ અનોખી પ્રેરણા પાવાની જવલંત શક્તિ છુપાયેલી છે. વારંવાર અહીં આવી, આત્માએ એમાં ઊંડું અવગાહન કરવાનું છે. મનરૂપી માંકડું એકદમ સ્થિર થાય તેવું ન હોવાથી એને અભ્યાસદ્વારા કાજમાં આણવાનું છે. શહેરની જંગળથી છૂટી, આ પવિત્ર ગિરિના પગથીઆ વટાવી, અહીંના જુદા જુદા સ્થાનો પર બેસી શાંત ચિત્તે સાહિત્યના પ્રસંગો વિચારવાના છે. એ ઉપર ચિંતન કરી અને બરાબર મનન કરી, સ્વજીવનમાં એ અમથી કેમ બને તે નક્કી

કરવાનું છે. માત્ર ઝટપટ ફરી વળી 'લે દેવ ચોખા ને મૂક મારો છેડો' કરવાની ક્રિયા દ્વારા યાત્રા કર્યાનો સંતોષ માનવાનો નથી.

આજે તો જોટલું વજન બહારની કરણીઓને અપાય છે એથી અર્ધ પણ એ પાછળનો આશય અવધારવામાં નથી અપાતું. એ વેળા રાજવી કુમારપાળવાળો પેલો પ્રચલિત દૂહો કે જીણ શ્રદ્ધિની વાત જવદલેજ યાદ કરાય છે. જરૂર તો એ ઉભય વાતોને ત્રેજા સામે રમતી રાખવાની છે.

પાંચ કોડીના ફુલડે, જેના સિધ્યાં કાજ,
રાજા કુમારપાળને, મળ્યું અઢારનું રાજ.

અર્થાત માત્ર પાંચ કોડીના અઢાર પુષ્પ લઇ, જે સુંદર ભાવથી તોફર એવા કુમારપાળના જીવે પ્રભુને ચઢાવ્યા, તે ભાવ જરૂરી છે. એના જોરે ખીજ ભવમાં તોફરમાંથી એ મહારાજા બની ગયા. લાખોના ફૂલો ચઢાવનારા પૂર્વ ભવના એના શેઠ, ભાવમાં પાછળ પડવાથી માત્ર ઉદાયન મંત્રી બન્યા. જૈન ધર્મમાં દ્રવ્ય કે એતી નાની મોટી સંખ્યા પર ફળનો આધાર નથી. વજન તો ભાવના પર અવલંબે છે. તેથી જ પ્રભુના પાત્રમાં જરા માત્ર આહાર વહોરાવવાનું બન્યું નહીં, છતાં ભાવનાના બળે જીરણ શેઠ મોક્ષના કમાડ ખખડાવવાના પંથે પડ્યા.

સાહેબ, આપ શાંતમૂર્તિ તરીકે ઓળખાવ છો એ વાસ્તવિક છે. આપની સાથેની આ સામાન્ય વાતચિતથી મારા અંતરમાં આનંદની છોળો ઉછળી રહી છે. જો કે કાલના અનુભવથી મેં ગણતરીના દિનો કુંગર પર ચઢવાના નિયત કરેલાં, પણ આપના સમાગમનો લાભ મળે તેમ હોય તો, આપને એથી કંઈ અગવડ ન પહોંચે તેમ હોય તો, હું રોજ કુંગર ચઢવા ઇચ્છું છું. યાત્રા સાથે આ જાતની જ્ઞાન-ચર્ચાદ્વારા જૈન ધર્મનું સ્વરૂપ બને તેટલું સમજવા માંડ્યું છું, એમ કરતાં નવાણું યાત્રા કરવાનો લાભ મળે તો સોનું ને સુગંધ મળ્યા જેવું.

મહાતુભાવ, સંતનો ધર્મ સ્વક્રિય સાથે પરને માર્ગે આણવાનો છે. જિજ્ઞાસુ જોડેના વાર્તાલાપથી એનું જ્ઞાન તાજું રહે છે. આ સ્થાનમાં નિયમિતપણે હાજરી આપશો તો અવસ્ય આપણે સાહિત્યના પ્રસંગો પર સામાયિકના કાળ જોટલો સમય વિચારણા ચલાવશું. નવનો કંઠે થતાં અહોંથી ઉડીયું. એ પછી ઉપર જે આનંદ આવશે તે કંઈ અતેરો જ હશે. અનુભવનો એ વિષય ગણાય.

ચુરુમહારાજ, આવતી કાલથી નિર્ણિત સમયે હું જરૂર આવી પહોંચીશ.

ચાલુ

વર્તમાન સમાચાર

૧ આ સભાનાં લાઇફ મેમ્બર શાહ માણિક્યંદ પોપટલાલ થાનગઢવાળાનાં પુત્રી ચિ. ઇન્દુમતીનાં શુભલક્ષ્મ પ્રસંગે અને ગૃહમંદિરમાં શ્રી જિનેશ્વરદેવની પ્રતિમાજી પધરાવવા નિમિત્તે તા. ૨૧-૨-૪૭ થી શ્રી અઠ્ઠાઇ/મહોત્સવ કરવામાં આવ્યો હતો. અને થાન લખતરના કાકાર સાહેબનાં પ્રમુખસ્થાને એક ભવ્ય મેળાવડો થયો હતો, જે વખતે શાહ માણિક્યંદ પોપટલાલ તરફથી શ. ૬૬૨૫) ની જુદા જુદા

ખાતાઓમાં સખાવત જાહેર કરવામાં આવી હતી.

૨ અમેને જણાવતાં અત્યંત હર્ષ થાય છે કે- આ સભાનાં પેટ્રન સાહેબ શ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ તાજેતરમાં મુંબઈ જતાં અંધેરી મોહન રટ્ટીઓમાં તેમને માનપત્ર આપવાનો એક ભવ્ય મેળાવડો થયો હતો. તે પ્રસંગે શેઠ ભોગીલાલ મગનલાલ, શેઠ ગિરધરલાલ દીપચંદ મહેતા અને શેઠ જદવજી નરશીદાસ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયનાં પેટ્રન થયા હતા.

જૈન શાસનના નભોમણિ કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્યશ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે આપેલો પ્રતિબોધ.

મુનિરાજશ્રી:—લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.

ધંધુકા ગામમાં મોઢ જ્ઞાતિમાં ઉત્પન્ન થયેલા આગદેવે દેવચંદ્રસૂરિ પાસે દીક્ષા લીધી. ગુરુએ તેમનું હેમચંદ્રસૂરિ નામ પાડ્યું. પાટણના રાજા કુમારપાળને રાજા થતાં પહેલાં સિદ્ધ-રાજના ભયથી નાસભાગની પૂર્વાવસ્થામાં, શ્રી હેમચંદ્રસૂરિએ પ્રાણનું અભયદાન આપી અનેક ઉપકાર કર્યા હતાં. અનુક્રમે પાટણનો રાજા કુમારપાળ થયો. તે સમયે શ્રી હેમચંદ્રસૂરિએ ત્યાં જઈને ઉદયનમંત્રીને પૂછ્યું કે- “રાજા અમને કોઈવાર યાદ કરે છે ?” ઉદયને કહ્યું કે- “સંભારતા નથી.” સૂરિએ કહ્યું- “હે મંત્રી ! આજે તું રાજાને એકાન્તમાં કહેજે ‘આજે તમારે નવી રાણીના મહેલે સૂવા જવું નહીં.’ મંત્રીએ તે જ પ્રમાણે કહ્યું. તે રાત્રે નવી રાણીના મહેલ ઉપર એકદમ અકસ્માત વીજળી પડી તેથી મહેલ બળી ગયો ને રાણી મૃત્યુ પામી. તે જોઈ આશ્ચર્ય પામેલા રાજાએ મંત્રીને પૂછ્યું કે ત્હમને આવી બળર પ્રથમ ક્યાંથી પડી ? આતું ઉત્કૃષ્ટ જ્ઞાન કેવું છે ? ત્યારે મંત્રીએ કહ્યું-હેમચંદ્રસૂરિએ તે વાત કહી હતી. તે સાંભળી રાજા તરત જ સૂરિજી પાસે જઈને પ્રણામ કરીને બોલ્યા કે- “હે પૂજ્ય ! આપનો મહા ઉપકાર મારા ઉપર છે, માટે આ રાજ્ય લઈ મહારા ઉપર કૃપા કરો.” સૂરિજી બોલ્યા હે રાજા ! અમારે રાજ્યનો ખપ નથી પરંતુ જો તું કૃતજ્ઞપણાએ કરીને પ્રત્યુપકાર

કરવા ઇચ્છતો હો તો આત્માને હિતકારક જૈન ધર્મનો સ્વીકાર કર. તે સાંભળી રાજા બોલ્યો- “હે સ્વામી આપ જેમ કહેશો તેમ હું કરીશ.”

એકદા રાજા સૂરિજીને સાથે લઈને સોમેશ્વરની યાત્રાએ ગયો. ત્યાં રાજાએ મહાદેવને વંદના કરી તે વખતે રાજાને બ્રાહ્મણોએ કહ્યું કે-જૈન ધર્મીઓ ત્હમના તીર્થ-કર સિવાય બીજા દેવને નમતા નથી. તે સાંભળીને રાજાએ સૂરિને કહ્યું કે-હે પૂજ્ય ! આપ શિવને વંદના કરો. ત્યારે સૂરિ બોલ્યા કે-જેના ભવબીજના અંકુરને ઉત્પન્ન કરનારા રાગાદિક ક્ષય પામેલા છે એવા બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શિવ કે જિન જે હોય ત્હને મારા નમસ્કાર હો. જે તે સમયે, જે તે પ્રકારે, જે તે નામવડે, જે તે છે તે તું જ છે, સર્વ દોષ અને પાપ રહિત જો કોઈ હોય તો તું એક જ છે, માટે હે ભગવાન ! ત્હમને મારો નમસ્કાર હો. આવી સ્તુતિ સાંભળીને રાજા આશ્ચર્ય પામ્યો. પછી ત્હણે ગુરુશ્રીને કહ્યું કે-હે પૂજ્ય ! મત મતાન્તરનો આગ્રહ મૂકીને ખરું તત્ત્વ શું છે તે મ્હને કહો. સૂરિજી બોલ્યા કે-હે રાજા ! શાસ્ત્રનો સંવાદ દૂર રહો, પણ આ શિવ જ તમારી પાસે તત્ત્વનું નિરૂપણ કરશે. તે તમે આદરજો. પછી મધ્ય રાત્રીએ સૂરિજીના ધ્યાનથી પ્રત્યક્ષ થઈને શિવે રાજાને કહ્યું કે-હે રાજા ! શ્રી તીર્થંકરોએ પ્રરૂપિત કરેલા સ્યાદ્વાદ તત્ત્વનું

આચરણ કરવાથી તું વાંછિત ફળને પામીશ. તે સાંભળીને રાજા સમકિત પામ્યો, અને જૈન ધર્મનો આદર સત્કાર કર્યો અને સૂરિજીને ભાવપૂર્વક વંદના કરી. અનુક્રમે તે બાર વ્રત-ધારી શ્રાવક થયો. અનેક ભવ્ય જીવોને પ્રતિ-બોધી જૈન ધર્મની પ્રભાવના કરી સ્વર્ગે ગયા. આ પ્રમાણે વિદ્યાપ્રભાવક કલિકાલસર્વેશ આચા-

ર્યશ્રીહેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજે વિદ્યાના પ્રભાવથી અદાર દેશના મહારાજા શ્રી કુમાર-પાળને પ્રતિબોધી પરમ જૈન ધર્મી બનાવી જગતમાં દયા ધર્મનો વિજય વાવટો રોપ્યો. શાસનનો ઉદ્યોત કર્યો. આવા સૂરીશ્વરને કોડો વાર વંદણા હો. અને શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વર શ્રી સંઘને કદયાણુને અર્થે થાઓ.

અમદાવાદમાં મળેલી સર્વ ધર્મ પરિષદમાં તા. ૨૮-૪-૪૭નાં રોજ વિદ્વાન મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે જૈન દર્શન સંખ્યા કરેલ ત્રેરક પ્રવચન.

ધર્મ પરિષદ મળે છે. એ નવી વસ્તુ નથી. બૌદ્ધ, વૈદિક, જૈન ગ્રંથો જોતાં આપણને લાગશે કે આપણા ઋષિ મહર્ષિઓને આની માહિતી હતી. પહેલાંના સમયમાં રાજાઓના દરબારમાં ધર્મસચિવો રાખવામાં આવતા જે રાજધર્મ પ્રજાધર્મની પૂરી બબર રાખતા. પ્રાચીન કાળના ઉત્સવોમાં પણ અનેક વિદ્વાનો એકત્ર થઈ ધર્મચર્ચા કરતા, ધર્મ નિર્ણય કરતાં. આજે આપણે બુદ્ધી બુદ્ધી દિશામાં જોઈએ છીએ. રાજકાન્તિ સાથે ધર્મકાન્તિ પણ જરૂરી છે. ધર્મના સિદ્ધાંતોનો સમન્વય સાધી રાજનીતિ ઘડવામાં આવે તો જ તે સફળ થાય. પ્રાચીન ધર્મગ્રંથોના કેટલાક સિદ્ધાંતો આજે પણ અચલ છે. એ જ સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિએ આપણે આગામી રાજનીતિ ઘડીએ તો તે વધુ સંગીન, વધુ ચિરસ્થાયી બનશે, નહિ તો વિસંવાદીતા ઉત્પન્ન થશે.

ધર્મ અને નીતિની વ્યાખ્યા એ છે કે નીતિ એટલે સમપણું, અને ધર્મ ઉદાર તત્વ છે; એ જીવનનું ઘડતર કરે છે, અને એનું મહત્વનું કાર્ય એ જ છે.

ઉદાર તત્વને નહિ કેળવી શકીએ અને કર્ત-વ્યપરાયણ નહિ બનીએ તો અને માત્ર વ્યાખ્યાનો સાંભળ્યા જ કરીશું તો આવા પ્રસંગો નિષ્ફળ જશે.

સ્વાદ્વાદ એ સમન્વયવાદ છે.

શ્રમણ અને તેના અનુયાયીઓએ જે સિદ્ધાંતોનું નિરૂપણ કરેલું છે તે અનેકાન્તવાદ-સ્વાદ્વાદ છે, માનવજીવનની વિકાસની ભૂમિકા શરૂ થાય છે ત્યારે ચાર વસ્તુઓ એ ખીલવે છે. મૈત્રી, પ્રમોદ, કરુણા અને મધ્યસ્થવૃત્તિ. એ ચાર વસ્તુઓનો માનવીના જીવનમાં પૂર્ણ વિકાસ આ સ્વાદ્વાદ કરે છે; એને સમન્વયવાદ પણ કહી શકાય. જીવનમાં વ્યવહારનો કેવી રીતે ઉપયોગ થઈ શકે તે અંગે વિચાર કર્યો છે. જૈન આચાર્યોએ અનેકાન્તવાદ સમન્વયવાદ જીવનમાં ઉતારેલો હતો અને આપણે પણ જો એ જીવનમાં ઉતારીએ તો દેશ, જાત, કોમ અને ધર્મની વિસંવાદ છે, તે ટળી શકે. માટે તો છીએ ત્યાં જ ટકીશું. જૈન દર્શનોએ સમન્વયવાદને વધુ મહત્વ આપ્યું છે; અને એ માટે જૈનાચાર્યોએ ભારે જહેમત ઉઠાવી છે. જો સંપ્રદાયિકતા દૂર થાય તો જીવનમાં ક્રમશઃ પ્રગતિ સાધી શકીએ. સ્વાદ્વાદને જૈનોએ જીવનમાં ઉતાર્યો નથી. પરિણામે જૈન સમાજનું પતન થયું. એ પતન રોકવું હોય તો સમન્વયવાદના સિદ્ધાંતોને જીવનમાં ઉતારવાનું શીખજો.

પ્રગતિને પંથે.

શ્રી શકુન્તલા કાંતિલાલ ગદર્સ હાઇસ્કુલ, મુંબઈ.

શ્રી મુંબઈ અને માંગરોળ જૈન સભા સંચાલિત શ્રી શકુન્તલા કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલ જૈન ગદર્સ હાઇસ્કુલ-મુંબઈ. શ્રીમંત, મધ્યમ અને ગરીબ કુટુંબની જૈન વિદ્યાર્થીનીઓ માટે મેટ્રિક પર્યન્ત શિક્ષણ મેળવવા એક આદર્શ અને અનૂપમ વિદ્યાલય છે. ઉચ્ચ ડિગ્રીધારી, અનુભવી, સુશિક્ષિત અને સેવાભાવી ખુલેનોના રટાફીયા આ કન્યા મહા વિદ્યાલયનું વાતાવરણ શુભ રહ્યું છે. સરોવર સન્મુખ રહેલા આ સંસ્થાના ભવ્ય મકાનમાં પ્રવેશ કરનાર બાળાઓ છ કલાક શિક્ષણ મેળવી અનહદ આનંદ અનુભવે છે. શિક્ષિકાઓનો પ્રેમ, વાતસલ્યભાવ અને શિષ્યવવાની અપૂર્વ અને સુરચીકર ઢાળ બાળિકાઓના મન જીતી લે છે. આ સંસ્થાનો છેલ્લા આઠ વર્ષમાં ખૂબ જ વિકાસ થયો છે. અહિંનિશ સેવા અને દાન ભાવનાથી રંગાયેલા જૈન સમાજના જ્યોતિર્ધરનો સહયોગ આ સંસ્થાને સાંપડતા એની આખી કાયા પટ્ટાઈ ગઈ છે. જૈન સમાજની સ્ત્રી કેળવણીના ક્ષેત્રમાં અજબ કાંતિ લાવનાર સેવાભાવિની શક્તિ કેટલું કાર્ય કરી શકે તે નિહાળવું હોય તો આ સંસ્થાના ઇતિહાસને તપાસો અને જણાશે કે લાખો રૂપિયાની ઢગલા દ્વારા જ્ઞાનગંગાનું નિર્મળ જળ અહિં વહેવડાવવામાં આવ્યું છે. અસારે સાતસો બાળાઓ છે. આવક કરતાં ખર્ચ વધુ છે. વીસથી પચીસ હજારની ચાલુ ખોટ આવે તેમ છે છતાં કેળવણીના કાર્યમાં પાછળ હઠવાનું હોય જ નહિં. એમાં તો આગળ ધપવાનું જ હોય. સેંકડોની સંખ્યામાં દાખલ થવા આવતી બાળાઓને ના કેમ પડાય ? સરસ્વતી મંદિરના દ્વાર ખખડાવતી કન્યાઓને તો આવકાર જ હોય.

ખર્ચાદિની ગણતરી જરાયે ન કરતાં લગભગ પોણા-બસો જેટલી નવી બાળાઓને દાખલ કરી એટલું જ નહિં પણ એક ડિવીઝન ઍંગ્રેજ ફર્સ્ટમાં વધારવા નિર્ણય કરવામાં આવ્યો. આ રીતે આશરે સારી સંખ્યામાં બાળાઓ ધાર્મિક અને વ્યવહારિક જ્ઞાન મેળવશે. આટલેથી બસ નથી. કાર્યવાહકોના કોડ ક્રમે ક્રમે ૧૦૦૦-૧૨૦૦ સુધી બાળાઓને શિક્ષણ આપવાની વ્યવસ્થા કરવાની છે. આ મહત્વાકાંક્ષા ઉચ્ચ અને અનુમોદનીય છે. આવતા વર્ષથી કુટિંગ અને રાંધવાનું શિખવવા યોજના થઈ રહી છે. ખર્ચના પૈસા તો મળી રહેશે, તેની ખાતર કાંઈ પ્રગતિ અટકાવાય ? બાળાઓને પાછી કેમ મોકલાય ? મફત શિક્ષણ લેવા આવનારને સૌ પ્રથમ ચાન્સ આપો. આ અને એવા પરોપકારમય વિચારોથી સદૈવ જેના અંતર ઉભરાતા હોય ત્યાં ખોટ શામાટે રહેવી જોઈએ ? અહીં તો પાછા પાછા લેખે લાગે છે, સદ્વ્યય થાય છે, બાલિકાઓના જીવનધડતરના કાર્ય પાછળ જોઈએ તે માટે માંગણીઓ કરવી પડે એ ન સમજાય તેવી વાત છે. અહિં તો ધનના ઢગલા જ થયા જોઈએ-વિના માંગ્યે સંસ્થાના ચરણે લાખો ખનખનાટ કરવા જોઈએ. આ સંસ્થામાં તો કેમની ભવિષ્યની આશા સમાયેલી છે તેની છુતિ અતોખી છે. સેવા ભાવનાથી ઓતપ્રોત છે. આપનો ઉદાર ફાળો મંત્રીઓને મોકલી કૃતકૃત્ય થાઓ. એમાં દાન ભાવના કરતાં ફરજ અદા કરવાની આકાંક્ષા રાખો. પછી જુઓ એનાં પરિણામો. શાસનદેવ એને વધુ વિકસાવે અને એનાં બંડાર ભરપૂર કરે એવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી આનંદવનજીકૃત

લેખક—શ્રીયુત લાલન.

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન.

સૂચના:—શ્રી વીરપ્રભુના આ સ્તવનમાં જે ભાવ ચિત્રિત થયો છે તેને સ્પર્શવાનો પ્રકાર આમાં આપેલો છે.

જૈન દર્શનમાં બે પ્રકારની માન્યતા છે એટલે કે દેવર્ષિગણી ક્ષમાશ્રમણ જેઓશ્રી આગમાનુસાર સમયાન્તરે દર્શન ઉપયોગ અને જ્ઞાનોપયોગ વર્ણવે છે. એ પ્રકારનો ભાવ આમાં ચિત્રેલ છે.

(અને સિદ્ધસેન દિવાકર—જેઓશ્રી દર્શનઉપયોગ અને જ્ઞાનોપયોગ—જૈન તત્ત્વજ્ઞાનની અપેક્ષાએ એક જ સમયે ગણે છે. એ પ્રકારનો ઉપદેશ આ સ્તવનમાં નથી એટલે કે, તેઓ એક જ સમયે (યુગપત્) જ્ઞાન-દર્શન ઉપયોગને ગણે છે.

આ ઉગમ પ્રકારની માન્યતા હાલનું જૈન દર્શન અપેક્ષાએ માન્ય રાખે છે અને શિષ્ટ મંથકારો અને તેના વાચક અભિલાષીઓ જાનેને માન આપી જણાવે છે કે—તત્ત્વ કેવલીગમ્ય.)

ઉત્થાનિકા:—જિજ્ઞાસુ સેવક પ્રભુના ઉભય સ્વરૂપમાંથી કયા સ્વરૂપનું ધ્યાન કરી શકે? તેનો પ્રકાર આ ગાથામાં આપેલો છે.

ગાથા ૧ લી:—

ચરમ જિજ્ઞુસર વિગત સ્વરૂપનું રે,
લાણું કેમ સ્વરૂપ;
સાકારી વિણુ ધ્યાન ન સંભવે રે,
એ અવિકાર અરૂપ. ચરમ ૦ ॥ ૧ ॥

અર્થ:—ચરમ જિનેશ્વર શ્રી મહાવીરસ્વામી આપનું સ્વરૂપ જે વિગત સ્વરૂપનું એટલે અરૂપી છે તેનું

ધ્યાન હું જિજ્ઞાસુ સેવક કેમ કરી શકું? કારણ કે ધ્યાન તો આપના સાકાર સ્વરૂપનું સંભવિત છે અને આપ તો વિકાર રહિત અરૂપી છો.

ભાવોદ્ઘાટન:—આત્મ દ્રવ્ય અને આત્માના ગુણધર્મો એ જાનેમાંથી જ્યારે આત્મ દ્રવ્યનો અનુભવ કરવો હોય ત્યારે મન, વચન, કાયાના યોગનો નિષેધ કર્યા વિના ધ્યાન થઈ શકે નહિ કારણ કે, એ સ્વરૂપ નિર્વિકલ્પ છે માટે જિજ્ઞાસુ ભક્ત કહે છે કે, આપના ગુણ ધર્મો રહિત રૂપ સ્વરૂપનું મને દર્શન કરાવો કે જેનું ધ્યાન હું કરી શકું.

નોંધ:—સાકાર ઉપયોગ એ જ્ઞાન છે અને નિરાકાર ઉપયોગ એ દર્શન છે. આત્માના અનંત ગુણોમાં આ જાને ગુણો યથાર્થ અનુભવવા એ જૈનધર્મ અને જૈન તત્ત્વજ્ઞાનને સમજવાની કુંઠી છે.

ઉત્થાનિકા:—નીચેની માથામાં પ્રભુના સાકાર સ્વરૂપની અને નિરાકાર સ્વરૂપની વ્યાખ્યા છે.

ગાથા ૨ છ:—

આપ સ્વરૂપ આત્મમાં રમે રે,
તેહના ધુર બે ભેદ;
અસંખ્ય ઉદ્ધોસે સાકારી પદે રે,
નિરાકારી નિરભેદ. ચરમ ૦ ॥ ૨ ॥

અર્થ:—આપ પોતાના સ્વરૂપમાં રમી રહ્યા છો તેના બે પ્રકાર છે. એક તો સાકાર અને બીજો નિરાકાર. આપ જ્યારે જિનેશ્વર તીર્થંકરરૂપ છો ત્યારે આપના આત્મપ્રદેશો ઉત્કૃષ્ટ બાવે સાકાર છે અને જ્યારે આપ સિદ્ધ પદનો અનુભવ કરી રહ્યા છો ત્યારે ભેદ રહિત નિરાકાર છો.

૨૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

નોંધ:—સર્વ સિદ્ધ જીવો પૃથક પૃથક હોવા છતાં બેદ રહિતપણે સમાન છે.

ઉત્થાનિકા:—જૈન શૈલીએ નિરાકાર સાકારનું આ સ્વરૂપ છે.

ગાથા ૩ જી:—

સૂક્ષ્મ નામ કરમ નિરાકાર જે રે,
તેહ ભેદે નહીં અંત;
નિરાકાર જે નરગતિ કર્મથી રે,
તેહ અભેદ અનંત. ચરમ૦ ૥ ૩ ॥

અર્થ:—સૂક્ષ્મ નામકર્મવાળા જીવો વ્યવહાર-રાશીમાં નહિ હોવાથી નિરાકાર ગણાય તેમજ કર્મથી રહિત એવા સિદ્ધ જીવો જે અનંત છે તે સ્વરૂપે નિરાકાર ગણાય.

નોંધ:—આમાં નરગતિ અને નિર્ગતિ એવા બે પાઠ મુદ્રિત પુસ્તકોમાં જેવામાં આવે છે. હવે જો નિર્ગતિ લખ્યો તો જેમ નિગોદના જીવો સૂક્ષ્મ નામ-કર્મથી અલંત સૂક્ષ્મ હોવાથી નિરાકાર ગણાય તેમ સિદ્ધના જીવો કર્મ રહિત હોવાથી નિરાકાર ગણાય એટલે જ્યાંસુધી કર્મનું સ્થાન ધર્મ ન લહે ત્યાંસુધી નિરાકારનું સ્વરૂપ સમગ્ર નહિ. હવે જો નરગતિ એવો પાઠ લખ્યો તો નિગોદના જીવો કર્મથી સાકાર છે અને તીર્થંકરના જીવો આત્મધર્મથી સાકાર છે.

ઉત્થાનિકા:—નિશ્ચયથી શુદ્ધાત્માનું સ્વરૂપ-આત્મ દ્રવ્યનું સ્વરૂપ નીચલી ગાથામાં દેખાડે છે.

ગાથા ૪ થી:—

રૂપ નહીં કંઈયે અંધન ઘટયું રે,
અંધન મોક્ષ ન કોય;
અંધ મોક્ષ વિણ સાદિ અનંતનું રે,
ભંગ સંગ કેમ હોય ? ચરમ૦ ૥ ૪ ॥

અર્થ:—જેને રૂપ નથી તેને અંધ ઘટયું કે અંધ વખ્યું એ હવે ન હોય કારણ કે, શુદ્ધાત્મામાં અંધ મોક્ષ નથી, જે સાદિ અનંત એવો આત્મા

અભંગ આત્માને અંધ અને મોક્ષ એવા ભંગ કયાંથી હોય ? અર્થાત્ શુદ્ધ નયે આત્મા અનાદિ અનંત અંધ રહિત છે.

નોંધ:—ભંગ કર્મના છે. ધર્મ હંમેશાં અભંગ છે. જેમ સૂર્યમાં સદા દિવસ જ છે. રાત્રી દિવસ એવા ભંગ નથી તેમ. સિદ્ધમાં કર્મ-ધર્મ એવા ભેદ નથી પણ ધર્મ જ આત્મધર્મરૂપે છે.

ઉત્થાનિકા:—આ ગાથામાં અરૂપી આત્માનું અસ્તિત્વ એટલે હોવાપણું જણાવ્યું છે.

ગાથા ૫ મી:—

દ્રવ્ય વિના તેમ સત્તા નવિ લહે રે,
સત્તા વિણ શો રૂપ;
રૂપ વિના કેમ સિદ્ધ અનંતતારે,
ભાવું અકલ સ્વરૂપ. ચરમ૦ ૥ ૫ ॥

અર્થ:—જેને પુદ્ગલ જેવું રૂપ નથી અર્થાત્ આત્મપ્રદેશે વર્ણુ, ગંધાદિનું રૂપ નથી એટલે અરૂપી ગણાય છે પણ સત્તાથી એ દ્રવ્ય છે, પદાર્થ છે અને સત્તા એટલે અસ્તિત્વ વિના દ્રવ્ય ન હોય.

નોંધ:—જો આત્મા ન હોય તો પછી પોતાને અને પુદ્ગલને જાણનાર કોઈ ન હોય ? અને જાણનાર તો ઉભયનો છે, તો પછી વર્ણાદિરૂપ વિનાનો પણ સચેતન સ્ફટિકનો પેઠે આત્મા પોતાની સત્તાથી એટલે અસ્તિત્વથી છે જ.

ઉત્થાનિકા:—જ્યાં સુધી શુદ્ધ આત્મામાં તે તદાત્મપણું ન પામે ત્યાં સુધી જીવનું ભેદાભેદપણું ગણાય.

ગાથા ૬ થી:—

આત્મતા પરિણતિ જે પરિણમ્યા રે,
તે મુજ ભેદાભેદ;
તદાકાર વિણ મારા રૂપનું રે,
ધ્યાવું વિધિ પ્રતિષેધ. ચરમ૦ ૥ ૬ ॥

અર્થ:—જે શુદ્ધ આત્માની પરિણતિએ પરિ-

જુમ્યા છે તે સાથે મારું સ્વરૂપ પણ નિશ્ચયથી તેવું જ છે. પરંતુ વ્યવહારથી એટલે પર્યાયથી તેના જેવું થયું નથી એટલે અમારો અભેદ છતાં ભેદ પણ છે અને જ્યારે દ્રવ્યે અને પર્યાયે, એ ઉભયે, હું શુદ્ધ આત્મા જેવો તદાકાર થાઉં ત્યાં સુધી મારો ભેદ અને અભેદ જણાય જ.

ઉત્થાનિકા:—આ અંતિમ ગાથામાં ક્ષાયિક સમકિતથી નિશ્ચય આનંદધનરૂપ આત્માની જાગૃતિ દેખાડી છે.

ગાથા ૭ મી—

અંતિમ ભવ ગહણે તુજ ભાવનું રે,
ભાવ શું શુદ્ધ સ્વરૂપ;
તહયે આનંદધન પદ પામશું રે,
આતમ રૂપ અનૂપ. ચરમ૦ ૧૧ ૭ ૧૧

અર્થ:—જ્યારે શૈલેશીકરણ કરી નવીન ભવનું આગમન અટકાવીશ ત્યારે અંતિમ ભવ ગ્રહણમાં તમારા ભાવનું શુદ્ધ સ્વરૂપ હું ભાવીશ અને તે વખતે આત્માનું અનુપમ એવું આનંદધન પદ અર્થાત્ સિદ્ધપદ પામશું.

“સુધારો.”

આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૪૪, અંક ૧૦ અમારા માનવતા પેદાન સાહેબના જીવનચરિત્ર માટે.

(પારેઆફ બીજે.)

૧ શ્રીયુત કેશવલાલભાઈ કેળવણી લીધાબાદ પિતા શ્રી લલ્લુભાઈ સાથે મીલ લાંઘનમાં જોડાયા હતા અને ૨ તેઓએ શ્રી જૈન સ્વેતામ્બર મૂર્તિ પૂજક બોર્ડિંગનું અમદાવાદમાં પોતાના જૈન જ્ઞાતિય ધુઓની મદદથી આલ્પ સ્થાપન કર્યું હતું.

(પારેઆફ ત્રીજે.)

૩ શેઠ કેશવલાલભાઈના આપદાદા(પૂર્વજે)નો

વેપાર ઝવેરાતનો હતો, છતાં શ્રીયુત કેશવલાલભાઈએ ઝવેરાતને બદલે પ્રથમથી જ મીલ ઉઘોગનો વેપાર શરૂ કરેલો છે, જેથી ઝવેરી એસોસીએસનના પ્રમુખ પોતે નહોતા.

૪ જ્ઞાતિના બાલક બાલિકાઓને રકુલ, કોલેજ શી તથા ભણવાની જુકા વગેરે આપવામાં લક્ષ્મીનો સદ્વ્યય કરે છે.

ઉપર પ્રમાણે સુધારી જીવનપરિચય વાંચવો.

વર્તમાન સમાચાર.

આ સભાનો ૫૧ મો વાર્ષિક મહોત્સવ અને શ્રી ગુરૂદેવ જયન્તિ.

આ મ સભા જેઠ શુદી ૭ સોમવારનાં રોજ સભાની વર્ષગાંઠ હોવાથી, અને તે આવનમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરતી હોવાથી દર વર્ષ મુજબ સભાના મકાનમાં શ્રીયુત ભોગીલાલભાઈ લેકચર હોલમાં સવારનાં ૯ કલાકે પ્રભુ પધરાવી પ્રાતઃસ્મરણીય ગુરૂદેવ શ્રી વિજયાનંદસરીશ્વરજી મહારાજનું સર્વે સહાસરોએ પૂજન કર્યા બાદ, શ્રી નવપદજી મહારાજની પૂજા સુંદર રાગરાગણિથી ભણાવી હતી, અને તે નિમિત્તે વોરા હડીસંગભાઈ ઝવેરચંદના તરફથી આવતી બાજની રકમમાંથી થતું જમણવાર દરબારશ્રીના ધારા મુજબ બંધ રાખવામાં આવેલ હતું. પરંતુ પ્રજાવના કરવામાં આવી હતી.

બીજે દિવસે મંગળવારના રોજ ગુરૂદેવની સ્વર્ગવાસ તિથિ હોવાથી તેઓશ્રીના સંસ્મરણો સાથે ગુણગ્રામ કરી સ્વર્ગવાસ જયન્તી ઉજવવામાં આવી હતી.

ફાલના વિદ્યાલયની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા.

શ્રી પાર્શ્વનાથ ઉમેદ જૈન બાલાશ્રમ ન્યારથી જલપ્રલય પછી ગોડવાલની કમિટીએ તેમની ફાલનામાં એક વિશાલ બાદશાહી ઇમારત તૈયાર કરી

૨૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વૈશાખ વદ ૨ ના દિવસે તેની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા શેઠ કુન્દચંદ શામળ ધારીવાલ એન્ટના શુભ હસ્તે થઇ. શેઠશ્રીએ સંસ્થાને રૂા. ૩૦૦૦) ત્રણ હજારથી વધુની ભેટ આપી. બાલીવાલા શેઠ સાગરમલજીએ મોટા હોલ પર પોતાનું નામ રાખવા રૂા. ૮૦૦૦) આઠ હજારથી વધુ આપ્યા. અવી રીતે રૂા. ૪૨૦૦૦) નું કુંડ તેજ દિવસે થયું.

આ પ્રસંગે આચાર્યશ્રી વિજયલલિતસૂરિજી તથા મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી તથા મુ. વિભુષ વિ. તથા મુનિશ્રી વિશ્વારદવિજયજી તથા મુનિશ્રી પ્રકાશ-વિજયજી આદિ બહોલા પ્રમાણમાં મુનિ મહારાજઓ પધાર્યા હતા. તેમના ઉપદેશથી આ બાદશાહી મદદ સંસ્થાને મળી છે. સાંડેરાવનિવાસી શ્રી સરદારમલજી કેરીંગજીના તરફથી એક નવીન ચાંદરણી કે જેની કીમત પંદર હજારની અંકાય છે તે રૂા. ૧૦૦૦) સાથે એક હજાર રોકડા સંસ્થાને ભેટ આપ્યા છે.

સ્થળ.

૪૫/૪૭ ધનજી સ્ટ્રીટ

મુંબઈ નાં. ૩

હાહ્યાભાઈ બાલાભાઈ કોરા નિબંધમાળા

ઈનામી હરિકાઈ.

વિષય:—આધુનિક સમયને અનુલક્ષીને જૈન ધર્મ અને સમાજ (ચતુર્વિધ સંધ) નો ઉત્કર્ષ કેમ થાય ?

ઈનામ:—આ વિષય ઉપર એકત્ર ગયેલા નિબંધોમાંથી સૌથી સારો નિબંધ લખી મોકલનારને રૂા. ૧૫૦) નું ઇનામ આપવામાં આવશે.

આ હરીકાઈમાં માત્ર જૈનો જ લાગ લઈ શકશે. ચાલુ વર્ષનાં એગસ્ટ માસની આખરી તારીખ સુધીમાં જે નિબંધ મળ્યા હશે તેટલા નિબંધો જ હરીકાઈમાં સામેલ કરવામાં આવશે.

નિબંધો તપાસવા અને ઇનામો નક્કી કરવા માટે એક સમિતિ નીમવામાં આવી છે. જેનો નિર્ણય છેવટનો ગણાશે.

જૈન સમાજનાં વિદ્વાન અને અનુભવી લાઇ બહેનોને નિબંધ મોકલવા માટે શ્રી મુંબઈ જૈન યુવક સંઘનાં મંત્રીઓ તરફથી વિનંતિ.

આ સભા માટેનો હુર્ષેદ્દગાર.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ મોટે ભાગે વિદ્વાન તેમજ શ્રદ્ધાળુ વર્ગમાં સારા પ્રમાણમાં વંચાય છે. તે હેતુથી શાળા અંગેની પ્રવૃત્તિથી વાકેફ કરવા અને નાણા અંગેની અપીલ મોકલાવી છે. શાળામાં આ સાલ સાડી આઠસો કન્યાઓ લાભ લેશે. આવી મોટી સંખ્યામાં જૈન કોમની કન્યાઓ એક જ ઠેકાણે જ્ઞાનનો લાભ લે એ દૃષ્ય જ ખૂબ અભિમાન લેવા જેવું છે. આ સાથેની અપીલને જરૂર આત્માનંદ પ્રકાશમાં સ્થાન આપશો.

લી. આપનો

કાન્તિલાલ ઇશ્વરલાલ મુંબઈ

(વિગ્નપુર) શેઠ રામચંદજી દેવીચંદજી મોટા ખરચે (જલમંદિર) પાતાપુરીનું મંદિર બંધાવે છે તેના ખાતમૂહુર્તને માટે આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્દિ-વિજયલલિતસૂરિજી તથા તેમના શિષ્ય સાથે પંચાસજી પૂર્ણાનંદવિજયજી આદિ પધાર્યા હતા.

વડી દીક્ષા.

(વિગ્નપુર) પૂજ્યપાદ શ્રી આચાર્ય ભગવાન શ્રીમદ્દિ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના નવિન શિષ્ય મુનિ-રાજ શ્રી બલવંતવિજયજીની મોટી દીક્ષા વિગ્ન-પુરમાં થઇ છે.

તૈયાર છે !

જલદી મંગાવો

તૈયાર છે !

૧ શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર—પૂર્વાચાર્ય શ્રી ઉદયપ્રભસૂરિજી મહારાજે તેરમા સૈકામાં રચેલો આ ગ્રંથ જેમાં પ્રભાવનાધર્મનું અનુપમ વર્ણન, શ્રી સંઘ લઘુ તીર્થયાત્રા કરવાથી થતા લાભો, શ્રી સંઘ માહાત્મ્ય, શ્રી શત્રુંજય તીર્થની ઉત્પત્તિ અને માહાત્મ્યનું ગ્રંથકર્તા આચાર્ય મહારાજે જાણવેલું યથાસ્થિત વર્ણન, શ્રી આદિનાથપ્રભુ અને શ્રી નેમનાથ ભગવાનના ચરિત્રો, શ્રી ભરતચક્રવર્તી અને કૃષ્ણ વાસુદેવ, પ્રદ્યુમનકુમારની સુંદર કથાઓ, શ્રી જંજીરવામીનું વર્ણન, મહાતપસ્વી યુગ્યાહુનું વૃત્તાંત, છ ઋતુઓનું ખ્યાન અને ખીજી અનેક અંતર્ગત કથાઓ, તેમજ આચાર્ય મહારાજશ્રીના ઉપદેશથી મહા-માય વસ્તુપાળે શ્રી સંઘ સાથે કરેલ શ્રી શત્રુંજય, ગિરનાર મહાતીર્થોની યાત્રાનું અપૂર્વ વર્ણન, સંઘમાં શ્રી ચતુર્વિંધ સંઘ અને મનુષ્યોની સંખ્યા અને વાહન રચાસતોનું જાણવા લાયક હકીકતો, શ્રી વસ્તુપાળ અમાત્યે અખજોની સંખ્યામાં કરેલી અનુપમ સખાવતો, દાનોની નવીન જાણવા લાયક ખાતો. શ્રી શત્રુંજય તીર્થ ઉપર કરેલ અપૂર્વ મહોત્સવ, દેવભક્તિ, સંઘ સેવા વગેરેનું વર્ણન આપી આચાર્ય મહારાજે આ ગ્રંથ સંપૂર્ણ કર્યો છે.

સુમારે ત્રણસેંહ ઉપરાંત પાનાનો દળદાર ગ્રંથ, સુંદર ચુજરાતી ટાઇપમાં ઉંચા કાગળો, મજબુત બાઇડીંગ અને સુંદર ચિત્રો સહિત આકર્ષક બે રંગમાં સુંદર એકેટથી તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે. કિંમત રૂ. ૬-૮-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

૨. શ્રી મહાવીર પ્રભુના યુગની મહાદેવીઓ:—જેમાં સમકાલિન ચૌદ મહા-સતીઓનું સિદ્ધહસ્ત લેખક બાઇ સુશીને સુંદર અલંકારિક ભાષામાં ચરિત્રો લખેલ છે. ઉંચા કાગળો સુંદર ટાઇપો, મજબુત બાઇડીંગ, સુંદર સોનેરી કવર એકેટમાં સચિત્ર તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. ચૌદ મહાસતીઓના સુંદર ચરિત્રો ચિત્રો સહિત આપવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૩-૮-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

સખ્તમાં સખ્ત મોંઘવારીથી આઠ દશ ગણા લાવો વધેલા હોવા છતાં અમો આવા સુંદર ગ્રંથો ગમે તેટલો ખર્ચ કરી સભાસદોને ભેટનો લાભ આપ્યા વગર રહેતા નથી. જે અન્ય કોઇ પણ સંસ્થા ભેટ આપી શકતી નથી, તેથીજ દિવસાનુદિવસ સભાસદોની સંખ્યામાં વૃદ્ધિ થવા કરે છે.

૧ શ્રી વસુદેવહિંડી ગ્રંથ (શ્રી સંઘદાસ ગણિકૃત ભાષાંતર)

તત્ત્વજ્ઞાન અને ખીજી ઘણી ખાતોને પ્રમાણિક ઠરાવવા સાદતરૂપ આ ગ્રંથની સુમારે પાંચમા સૈકામાં રચના થયેલી છે. મૂળ ગ્રંથનું બહુ જ પ્રયત્નપૂર્વકનું સંશોધનકાર્ય સદ્ગત મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા વિદ્યમાન સાક્ષરવર્ચ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે કરી જૈન સમાજ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે. ભારતનો ઇતિહાસ તૈયાર કરવા માટે અજોડ અને બહુ જ પ્રાચીન ગ્રંથ છે. દરેક જૈન જૈનેતર સાક્ષર અને સાહિત્યકારની પ્રશંસાને પાત્ર થયેલ આ ગ્રંથ છે. આવા બહુ મૂલ્ય ગ્રંથનું ભાષાંતર વિદ્વાન રા. રા. ભોગીલાલ જ. સાંડેશરા એમ. એ. અમદાવાદવાળા પાસે તૈયાર કરાવેલ છે. ખરેખરી જ્ઞાનભક્તિનું આ ઉત્તમોત્તમ કાર્ય છે. આ ગ્રંથમાં અનેક ઐતિહાસિક સામગ્રી અનેક જાણવા યોગ્ય વિષયો અને કથાઓ આવેલી છે. સુમારે છશેંહ પાનાનો ગ્રંથ કપડાનું પાકું બાઇડીંગ સુંદર સચિત્ર કવર એકેટ સાથે કિંમત રૂ. ૧૨-૮-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

૨ શ્રી શાંતિનાથ ચરિત્ર—સચિત્ર ભાષાંતર છપાય છે. જે બંને ગ્રંથોની કિંમત સુમારે અઢાર રૂપિયા થવા જાય છે. તે બંને ગ્રંથો અમારા માનવતા લાઇફ મેમ્બરોને આસો માસ લગભગ ભેટ

Reg. No. B. 431

મોકલવામાં આવશે. જેઠ માસની આખર સુધીમાં નવા થનાર લાઈફ મેમ્બરને જ માત્ર આ અંથનો લાભ ધારા પ્રમાણે આપવામાં આવશે.

આ બંને અંથો અમારા પેટન સાહેબો અને લાઈફ મેમ્બર બંધુઓને આશો માસ લગલગ ધારા પ્રમાણે ભેટ મોકલવામાં આવશે જેથી તેઓ સાહેબોએ હાલ મંગાવવા નહિં.

(તૈયાર થાય છે)

અમારી સભા તરફથી થયેલી નવી યોજના.

(સમર્થ તાર્કિકચક્રવર્તી)

શ્રી સિંહસૂરવાદીગણિક્ષમાશ્રમણુ વિરચિત.

દ્વાદશારનચક્રટીકા.

નવવાદપારંગત તાર્કિકશિરોમણિ આચાર્ય શ્રી મદ્ધવાદીપ્રણીત દ્વાદશારનચક્ર મૂલ અંથ કે જે ભાષ્યસ્વરૂપ છે, તે તો આજે અપ્રાપ્ય છે-કયાં એ અંથ મળતો નથી. આજે તો એ જૈન દર્શન પ્રભાવક સમર્થ દાર્શનિક અંથની માત્ર શ્રીસિંહસૂરવાદીગણિક્ષમાશ્રમણ કૃત ટીકા જ મળી શકે છે. એ ટીકા પણ અતિ અશુદ્ધ અને ભ્રષ્ટસ્વરૂપ થઇ જવાને લીધે તેની એક શુદ્ધ હસ્તપ્રતિ ન્યાયાચાર્ય શ્રી યશોવિજયોપાધ્યાયે પોતાના હાથે કરી હતી. પરંતુ આજે એ પ્રતિ પરિચિત કોઈ ભંડારમાં જોવામાં નથી આવતી. એટલે એ પ્રતિ ઉપરથી લખાએલા અતિવિષમ રીતે ભ્રષ્ટ થએલા જે આદર્શો જોવામાં આવ્યા છે, તે બધાયને એકત્ર કરી તેના આધારે પ્રસ્તુત અંથના પ્રકાશનની યોજના હાથ ધરવામાં આવી છે. આ અંથના સંશોધન અને સંપાદનને લગતું અતિગંભીર કાર્ય પૂજ્યપાદ મહારાજ શ્રી પુણ્યવિજયજીની દેખરેખ અને સાન્નિધ્યથી વયોવૃદ્ધ ચિરદીક્ષિત શાંતમૂર્તિ તપસ્વી આચાર્યપ્રવર શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી સિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય મુનિવર શ્રી ભુવનવિજયજીના વિદ્વાન શિષ્ય મુનિ શ્રી જગ્મૂવિજયજી મહારાજ કરી રહ્યા છે.

પ્રસ્તુત મહાન અંથના સંશોધન માટે એની અનેકાનેક પ્રાચીન પ્રતિઓ એકત્ર કરવામાં આવી છે એટલું જ નહિ પરંતુ તે ઉપરાંત અનેકાનેક પ્રાચીન પ્રાચીનતમ દુર્લભ દાર્શનિક મુદ્રિત તેમજ હસ્તલિખિત અંથો વગેરે વિશિષ્ટ સાધન સામગ્રી એકત્ર કરી પ્રસ્તુત અંથને શુદ્ધતમ બનાવવા માટે પ્રયત્ન કરવામાં આવે છે-આવશે.

અમારું નવું ગુજરાતી પ્રકાશન કાર્ય.

શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર) (શ્રીમાનતુંગાચાર્યકૃત.)

ઉપરોક્ત અગ્યારમા તીર્થંકર ભગવાનતું સુંદર ચરિત્ર, સચિત્ર, ઉંચા કાગળો સુંદર ગુજરાતી અક્ષરો, પાકું બાઇડીંગ બેરંગી કવર એક્ટવેડ સુશોભિત અનેક ખીજ અંતર્ગત કથાઓ, વિવિધ વર્ણનો સાથેનો આ અંથ છપાવવાનું કાર્ય શરૂ કરેલ છે. જેમાં આર્થિક સહાયની જરૂર છે. આર્થિક સહાય આપનારનો ફોટો, જીવન ચરિત્ર અને ધારા પ્રમાણે અમુક નકલો ભેટ આપવામાં આવશે. અમારા સુંદર પ્રકાશનો માટે વિશેષ લખવાની જરૂર નથી. લખો:-શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

મુદ્રક : શાહ ગુલામચંદ લક્ષ્મણ : શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-ભાવનગર.